

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
POLITIKOS ĮGYVENDINIMO GRUPĖ**

PAŽYMA

**DĖL TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS IR JAPONIJOS
SUTARTIES DĖL PAJAMŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ
SLĖPIMO IR VENGIMO PREVENCIJOS
(TAP NR. 17-1831; TAIS NR. 17-12029(3))**

2017-12-06 Nr. NV-3117

Vilnius

1. **Projektų rengėjas:** Finansų ministerija.
2. **Projektų tikslas:** ratifikuoti 2017 m. liepos 13 d. Vilniuje pasirašytą **Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Japonijos sutartį** dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos (toliau – Sutartis).
3. **Dabartinė situacija:** Lietuva ir Japonija taiko vidaus teisės aktus, apmokestindamos tiek savo rezidentų Sutarties šalyje gautas pajamas, tiek Sutarties šalies rezidentų savo valstybėse gautas pajamas. Todėl nėra užtikrinamas teisinis tikrumas dėl Sutarties šalių gyventojų ir įmonių kitoje Sutarties šalyje gaunamų pajamų apmokestinimo tvarkos, taikomos mažiau palankios pajamų dvigubo apmokestinimo panaikinimo sąlygos ir nėra nustatytų dvišalių administracinio bendradarbiavimo gairių.
4. **Projektų esmė:** Sutarties tikslas yra plėtoti **Lietuvos Respublikos ir Japonijos ekonominius santykius ir sustiprinti tarpusavio bendradarbiavimą mokesčių srityje**. Sutartimi siekiama panaikinti dvigubą apmokestinimą kartu nesukuriant galimybių atsirasti nepagrįstam dvigubam neapmokestinimui ar mažesniai apmokestinimui dėl piktnaudžiavimo apmokestinimo taisyklėmis. Sutartis pagrįsta apmokestinimo teisių pasidalijimo, dvigubo apmokestinimo naikinimo ir bendradarbiavimo mokesčių srityje principais, nustatytais Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) ir Jungtinių Tautų dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarties modeliuose, kartu atsižvelgiant į Lietuvos pelno, gyventojų pajamų apmokestinimo sistemas bei siektinus bendradarbiavimo mokesčių administravimo srityje standartus. Taip pat atsižvelgta į 2015 m. lapkričio 16–17 d. EBPO ir G20 valstybių vadovų patvirtintose Mokesčių bazės irimo ir pelno perkėlimo projekto galutinėse ataskaitose numatytas priemones dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarčių srityje.
5. **Derinimas:** Projektai be pastabų suderinti su Ūkio, Susisiekimo, Užsienio reikalų ministerijomis, Europos teisės departamentu prie Teisingumo ministerijos. Į Teisingumo ministerijos pastabas dėl atsižvelgta.
6. **Atitiktis Vyriausybės programai:** Projektai įgyvendina LRV programos įgyvendinimo plano 4.3.2 dalies 8 punkte įtvirtintą prioritetų kryptį „Dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarčių tinklo nuosekli plėtra, galiojančių sutarčių peržiūra ir keitimas, be kita ko, honorarų apmokestinimo peržiūra ir EBPO BEPS rezultatų, kuriais siekiama užkirsti kelią piktnaudžiavimo praktikoms sutarčių srityje, įgyvendinimas“.
7. **Dalykinio vertinimo išvada:** Siūloma teikiamą nutarimo projektą svarstyti Vyriausybės posėdžio A dalyje. Su Teisės grupe suderinta be pastabų.

Politikos įgyvendinimo grupės patarėja

Ingrida Kutkienė

Ingrida Kutkienė, tel. 870663830, el. p.

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSŲ MINISTERIJA

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2017-11-24 Nr. (14.36-01)-6K-1406969

100 Atkurtai
Lietuvai

DĖL TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ DERINIMO

Finansų ministerija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių rengimo ir sudarymo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. spalio 1 d. nutarimu Nr. 1179, 3 ir 16 punktais, parengė ir teikia Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl Lietuvos Respublikos ir Japonijos sutarties dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos ratifikavimo“ projektą, Lietuvos Respublikos Prezidento dekreto „Dėl teikimo Lietuvos Respublikos Seimui ratifikuoti Lietuvos Respublikos ir Japonijos sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos“ projektą ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl kreipimosi į Respublikos Prezidentą su prašymu pateikti Lietuvos Respublikos Seimui ratifikuoti Lietuvos Respublikos ir Japonijos sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos“ projektą (toliau kartu – Teisės aktų projektai).

Teisės aktų projektų tikslas – ratifikuoti 2017 m. liepos 13 d. Vilniuje pasirašytą Lietuvos Respublikos ir Japonijos sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos (toliau – Sutartis), kuri kaip ilgalaikė ekonominė sutartis, vadovaujantis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 138 straipsnio 1 dalies 6 punktu, turi būti ratifikuota Lietuvos Respublikos Seime.

Pažymėtina, kad Sutartis pasirašyta įgyvendinant Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plano 4.3.2 dalies 8 punkte įtvirtintą prioritetų kryptį „Dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarčių tinklo nuosekli plėtra, galiojančių sutarčių peržiūra ir keitimas, be kita ko, honorarų apmokestinimo peržiūra ir EBPO BEPS rezultatų, kuriais siekiama užkirsti kelią piktnaudžiavimo praktikoms sutarčių srityje, įgyvendinimas“.

Siunčiami Teisės aktų projektai neprieštarauja Vyriausybės programai, ES teisė šiai sričiai netaikoma.

Teisės aktų projektams įgyvendinti papildomų biudžeto lėšų nereikės. Priėmus Teisės aktų projektus galiojančių teisės aktų keisti arba panaikinti nereikės.

Teisės aktų projektai be pastabų suderinti su Ūkio ministerija, Susisiekimo ministerija, Europos teisės departamentu prie Teisingumo ministerijos ir Užsienio reikalų ministerija. Į Teisingumo ministerijos pastabas dėl Teisės aktų projektų teisės technikos atsižvelgta.

Su visuomene konsultuojamasi teikiamus Teisės aktų projektus paskelbus Lietuvos Respublikos Seimo teisės aktų projektų informacinės sistemos Projektų registravimo posistemėje.

Teisės aktų projektus parengė Finansų ministerijos Mokesčių politikos departamento (departamento direktorė – Audronė Misiūnaitė, tel. 2390 291) Mokesčių teisės skyriaus (departamento vyresnioji patarėja, laikinai atliekanti skyriaus vedėjo funkcijas, – Jūratė Laurikėnaitė, tel. 2390 151) vyriausioji specialistė Ieva Mackevičiūtė (tel. 2390 187).

Atsižvelgdami į tai, kas išdėstyta, prašome Teisės aktų projektus teikti svarstyti bendra tvarka.

PRIDEDAMA:

1. Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl Lietuvos Respublikos ir Japonijos sutarties dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos ratifikavimo“ projektas, 1 lapas.

2. Lietuvos Respublikos Prezidento dekreto „Dėl teikimo Lietuvos Respublikos Seimui ratifikuoti Lietuvos Respublikos ir Japonijos sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos“ projektas, 1 lapas.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl kreipimosi į Respublikos Prezidentą su prašymu pateikti Lietuvos Respublikos Seimui ratifikuoti Lietuvos Respublikos ir Japonijos sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos“ projektas, 1 lapas.

4. Aiškinamasis raštas, 7 lapai.

5. Sutarties tekstas lietuvių ir anglų kalbomis, 66 lapai.

6. Suinteresuotų institucijų raštų kopijos, 5 lapai.

Finansų ministras

Vilius Šapoka

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL KREIPIMOSI Į RESPUBLIKOS PREZIDENTĄ SU PRAŠYMU PATEIKTI
LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI RATIFIKUOTI LIETUVOS RESPUBLIKOS IR
JAPONIJOS SUTARTĮ DĖL PAJAMŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR
MOKESČIŲ SLĖPIMO IR VENGIMO PREVENCIJOS

2017 m.

d. Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių įstatymo 8 straipsnio 2 dalimi, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Kreiptis į Respublikos Prezidentą su prašymu, vadovaujantis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 84 straipsnio 2 punktu ir 138 straipsnio pirmosios dalies 6 punktu, pateikti Lietuvos Respublikos Seimui ratifikuoti 2017 m. liepos 13 d. Vilniuje pasirašytą Lietuvos Respublikos ir Japonijos sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos.

Ministras Pirmininkas

Užsienio reikalų ministras

FM Teisės departamento
direktorius
E. Kašėta
Evaldas Kašėta
2017-11-22

[Signature]

[Signature]
2017-11-23

LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

DEKRETAS

**DĖL TEIKIMO LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI RATIFIKUOTI
LIETUVOS RESPUBLIKOS IR JAPONIJOS SUTARTĮ DĖL PAJAMŲ DVIGUBO
APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ SLĖPIMO IR VENGIMO
PREVENCIJOS**

2017 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 84 straipsnio 2 punktu,
t e i k i u Lietuvos Respublikos Seimui ratifikuoti 2017 m. liepos 13 d. Vilniuje
pasirašytą Lietuvos Respublikos ir Japonijos sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo
išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos.

2 straipsnis.

Šį dekretą Lietuvos Respublikos Seimui pateiks finansų ministras Vilius Šapoka, o
jam negalint dalyvauti – finansų viceministrė Daiva Brasiūnaitė.

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento
direktorius

Evaldas Kašėta
2017-11-12

asik

Finansų ministras
Vilius Šapoka
2017-11-25

**LIETUVOS RESPUBLIKOS ĮSTATYMO DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS IR
JAPONIJOS SUTARTIES DĖL PAJAMŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO
IR MOKESČIŲ SLĖPIMO IR VENGIMO PREVENCIJOS RATIFIKAVIMO
AIŠKINAMASIS RAŠTAS**

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto įstatymo projekto tikslai ir uždaviniai

2017 m. liepos 13 d. Vilniuje buvo pasirašyta Lietuvos Respublikos ir Japonijos sutartis dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos (toliau – Sutartis), kuri, kaip ilgalaikė ekonominė sutartis, vadovaujantis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 138 straipsnio pirmosios dalies 6 punktu, turi būti ratifikuota Lietuvos Respublikos Seime. Atsižvelgiant į tai, buvo parengtas Lietuvos Respublikos įstatymo dėl Lietuvos Respublikos ir Japonijos sutarties dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos ratifikavimo projektas (toliau – Įstatymo projektas). Sutartis pasirašyta įgyvendinant Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos įgyvendinimo plano 4.3.2 dalies 8 punkte įtvirtintą prioritetų kryptį „Dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarčių tinklo nuosekli plėtra, galiojančių sutarčių peržiūra ir keitimas, be kita ko, honorarų apmokestinimo peržiūra ir EBPO BEPS rezultatų, kuriais siekiama užkirsti kelią piktnaudžiavimo praktikoms sutarčių srityje, įgyvendinimas“. Įstatymo projekto iniciatorė ir rengėja yra Lietuvos Respublikos finansų ministerija.

Įstatymo projekto tikslas – ratifikuoti 2017 m. liepos 13 d. Vilniuje pasirašytą Sutartį. Tik abiem šalims ratifikavus Sutartį bus sudarytos sąlygos įsigalioti Sutarčiai ir pradėti taikyti Sutarties nuostatas Lietuvos Respublikoje ir Japonijoje.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai ir rengėjai

Įstatymo projektą parengė Lietuvos Respublikos finansų ministerijos Mokesčių politikos departamento (direktorė – Audronė Misiūnaitė, tel. (8 5) 2390 291) Mokesčių teisės skyriaus (departamento vyresnioji patarėja, laikinai atliekanti skyriaus vedėjo funkcijas – Jūratė Laurikėnaitė, tel. (8 5) 2390 151) vyriausioji specialistė Ieva Mackevičiūtė (tel. (8 5) 2390 187).

3. Dabartinis teisinis įstatymo projekte aptartų teisinių santykių reglamentavimas

Šiuo metu taikomos penkiasdešimt trys dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartys: su Airija, Armėnijos Respublika, Austrijos Respublika, Azerbaidžano Respublika, Baltarusijos Respublika, Belgijos Karalyste, Bulgarijos Respublika, Čekijos Respublika, Danijos Karalyste, Estijos Respublika, Graikijos Respublika, Gruzija, Indijos Respublika, Islandijos Respublika, Italijos Respublika, Ispanijos Karalyste, Izraelio Valstybe, Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, Jungtiniais Arabų Emyratais, Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Jungtine Karalyste, Kanada, Kazachstano Respublika, Kinijos Liaudies Respublika, Kipro Respublika, Kirgizijos Respublika, Korėjos Respublika, Kroatijos Respublika, Latvijos Respublika, Lenkijos Respublika, Liuksemburgo Didžiąja Hercogyste, Makedonijos Respublika, Malta, Meksikos Jungtinėmis Valstijomis, Moldovos Respublika, Nyderlandų Karalyste, Norvegijos Karalyste, Prancūzijos Respublika, Portugalijos Respublika, Rumunijos Respublika, Rusijos Federacija, Serbijos Respublika, Singapūro Respublika, Slovakijos Respublika, Slovėnijos Respublika, Suomijos Respublika, Švedijos Karalyste, Šveicarijos Federacija, Turkmėnistanu, Turkijos Respublika, Ukraina, Uzbekistano Respublika, Vengrijos Respublika ir Vokietijos Federacine Respublika.

Taigi, šiuo metu, t. y. negaliojant Sutarčiai, Lietuva ir Japonija taiko vidaus teisės aktus, apmokestinamos tiek savo rezidentų Sutarties šalyje gautas pajamas, tiek Sutarties šalies rezidentų savo valstybėse gautas pajamas. Todėl, negaliojant Sutarčiai, nėra užtikrinamas teisinis tikrumas dėl Sutarties šalių gyventojų ir įmonių kitoje Sutarties šalyje gaunamų pajamų apmokestinimo tvarkos, taikomos mažiau palankios pajamų dvigubo apmokestinimo panaikinimo sąlygos ir nėra nustatytų dvišalių administracinio bendradarbiavimo gairių.

4. Naujos teisinio reglamentavimo nuostatos ir kokių teigiamų rezultatų laukiama

Atsižvelgiant į šio aiškinamojo rašto 3 punkte minėtas problemas ir siekiant plėsti dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarčių ratą, buvo pasirašyta Sutartis, o kad ji galėtų būti taikoma – parengtas Įstatymo projektas.

Sutartis pagrįsta apmokestinimo teisių pasidalijimo, dvigubo apmokestinimo naikinimo ir bendradarbiavimo mokesčių srityje principais, nustatytais Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) ir Jungtinių Tautų dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarties modeliuose, kartu atsižvelgiant į Lietuvos pelno, gyventojų pajamų apmokestinimo sistemas bei siektinus bendradarbiavimo mokesčių administravimo srityje standartus. Pažymėtina, kad Sutarties projekte atsižvelgta ir į 2015 m. lapkričio 16–17 d. EBPO ir G20 valstybių vadovų patvirtintose Mokesčių bazės irimo ir pelno perkėlimo projekto (angl. *Base Erosion and Profit Shifting*) (toliau – BEPS) galutinėse ataskaitose numatytas priemones dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarčių srityje.

Sutartį sudaro preambulė, 32 straipsniai ir Protokolas, kuris yra neatskiriama Sutarties dalis. Sutarties preambulėje numatoma, kad Sutarties tikslas yra plėtoti Lietuvos Respublikos ir Japonijos (toliau – Susitariančiosios Valstybės) ekonominius santykius ir sustiprinti tarpusavio bendradarbiavimą mokesčių srityje. Taip pat įtvirtinta nuostata, kad Sutartimi siekiama panaikinti dvigubą apmokestinimą kartu nesukuriant galimybių atsirasti nepagrįstam dvigubam neapmokestinimui ar mažesniui apmokestinimui dėl piktnaudžiavimo apmokestinimo taisyklėmis, tokiu būdu įgyvendinant minimalų standartą, įtvirtintą galutinėje BEPS ataskaitoje dėl 6 veiksmo „Dėl piktnaudžiavimo sutartimis prevencijos“.

Sutarties straipsnius sąlyginai būtų galima suskirstyti į šiuos skyrius:

- I. Sutarties taikymo sritis.
- II. Apibrėžtys.
- III. Pajamų apmokestinimas.
- IV. Lengvatų taikymas.
- V. Dvigubo apmokestinimo panaikinimo metodai.
- VI. Specialiosios nuostatos.
- VII. Baigiamosios nuostatos.

I skyrius apima du straipsnius: „Asmenys, kuriems taikoma sutartis“ ir „Mokesčiai, kuriems taikoma sutartis“.

1 straipsnyje išvardijami asmenys, kuriems taikoma Sutartis (asmenys, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai). Taip pat šio straipsnio nuostatos numato, kada finansiškai skaidrių subjektų pajamos būtų laikomos Susitariančiųjų Valstybių rezidento pajamomis, kartu apibrėžiant finansiškai skaidrių subjektų sąvoką. Šių nuostatų tikslas užtikrinti, kad šios lengvatos nebūtų taikomos, kai nė viena iš Sutarties šalių pagal savo vidaus teisę skaidrių subjektų pajamų nelaiko savo šalies rezidento pajamomis. Tokiu būdu įgyvendinamos rekomendacijos, įtvirtintos galutinėje BEPS ataskaitoje dėl 2 veiksmo „Dėl hibridinių neatitikimų“.

2 straipsnyje nurodoma, kokiems kiekvienos valstybės mokesčiams taikoma Sutartis: Lietuvoje – pelno mokesčiui ir gyventojų pajamų mokesčiui, Japonijoje – pajamų mokesčiui, bendrovių mokesčiui, specialiam pajamų mokesčiui rekonstrukcijai, vietos bendrovių mokesčiui, vietos gyventojų mokesčiui. Be to, šiame straipsnyje yra nuostata, leidžianti ateityje pakeisti arba papildyti mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, sąrašą po Sutarties pasirašymo įvestais identiškais arba panašiais mokesčiais.

II skyrius apima 3 „Bendrosios apibrėžtys“, 4 „Rezidentas“ ir 5 „Nuolatinė buveinė“ straipsnius.

3 straipsnyje apibrėžiamos Sutartyje vartojamos sąvokos, tokios kaip „Susitariančioji Valstybė“, „asmuo“, „nacionalinis subjektas“, „bendrovė“, „Susitariančiosios Valstybės įmonė“, „tarpautinis vežimas“, „kompetentingas asmuo“. Minėtame straipsnyje neapibrėžtomis sąvokoms, jeigu Sutarties kontekstas nereikalauja kitaip, suteikiama tokia reikšmė, kokią jos turi pagal Sutartį taikančios valstybės vidaus, pirmiausia – mokesčių, įstatymus.

4 straipsnio nuostatos apibrėžia šioje Sutartyje vartojamą rezidento sąvoką. Susitariančiosios Valstybės rezidentu laikomas asmuo, kuriam Sutartyje nustatytų kriterijų pagrindu Susitariančioje Valstybėje nustatyta prievolė mokėti mokesť. Taip pat Susitariančiųjų Valstybių rezidentu laikoma pati valstybė ar bet kuris politinis padalinys arba vietos valdžios institucija. Jeigu asmuo pagal šiuos požymius gali būti abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, straipsnyje numatytos taisyklės, leidžiančios šią problemą išspręsti.

5 straipsnis nuolatinę buveinę apibrėžia kaip nuolatinę ūkinės komercinės veiklos vietą, per kurią vykdoma visa įmonės ūkinė komercinė veikla arba jos dalis. Straipsnyje išvardijami objektai, kurie dažniausiai laikomi nuolatine buveine: vadovybės buvimo vieta, filialas, įstaiga (biuras), gamykla, dirbtuvė, kasykla, naftos arba dujų gręžinys, karjeras ar bet kokia kita gamtos išteklių gavybos vieta. Taip pat nustatyta, kada statybos aikštelė, statybos ar įrengimo projektas yra nuolatinė buveinė, atskirai nustatant, kada Susitariančiojoje Valstybėje atviroje jūroje vykdoma veikla, susijusi su toje Susitariančiojoje Valstybėje esančių gamtos išteklių žvalgymu ir naudojimu, laikoma nuolatine buveine. Šiame straipsnyje nurodomos ir išimtys, kai veiklos vieta nuolatine buveine nelaikoma. Šiame straipsnyje kartu įgyvendinamos rekomendacijos, numatytos galutinėje BEPS ataskaitoje dėl 7 veiksmo „Dėl nuolatinių buveinių statuso vengimo“, siekiant užkirsti kelią situacijoms, kai faktiškai per nuolatinę buveinę veiklą vykdanči įmonė išvengia apmokestinimo nuolatinės buveinės valstybėje.

Atkreiptinas dėmesys, kad, atsižvelgiant į tai, kad šio straipsnio nuostatos statybos aikštelės pripažinimui nuolatine buveine numato ilgesnę nei 12 mėnesių trukmę ir nenumato, kad nuolatine buveine pripažįstamas ir surinkimo objektas, o nuo 2003 m. gruodžio 26 d. įsigaliojusioje ir nuo 2004 m. sausio 1 d. pradėtoje taikyti Lietuvos Respublikos ir Ispanijos Karalystės sutarties dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos protokole (toliau – Sutartis su Ispanija) numatyta didžiausio palankumo nuostata dėl statybų aikštelės pripažinimo nuolatine buveine vykdant veiklą ilgesniu nei 9 mėnesių laikotarpiu arba dėl apibrėžimo be nuorodos į surinkimo objektus tokiam pačiam laikotarpiui bent vienoje iš sutarčių su EBPO nare, kartu su Sutartimi atitinkamai automatiškai pasikeistų Sutarties su Ispanija 5 straipsnio 3 dalis.

III skyrius apima tuos Sutarties straipsnius, kurie suteikia pirmumo arba išimtinę teisę apmokestinti atskirų rūšių pajamas vienoje iš Susitariančiųjų Valstybių. Tai straipsniai: 6 „Pajamos iš nekilnojamojo turto“, 7 „Ūkinės komercinės veiklos pelnas“, 8 „Jūrų ir oro transportas“, 9 „Asocijuotosios įmonės“, 10 „Dividendai“, 11 „Palūkanos“, 12 „Honorarai“, 13 „Kapitalo prieaugio pajamos“, 14 „Savarankiškos individualios paslaugos“, 15 „Su darbo santykiais susijusios pajamos“, 16 „Direktorių atlyginimai“, 17 „Menininkai ir sportininkai“, 18 „Pensijos“, 19 „Valstybės tarnyba“, 20 „Studentai“, 21 „Neskelbiama partnerystė“, 22 „Kitos pajamos“.

6 straipsnis. Pirmumo teisė, apmokestinant visas iš nekilnojamojo turto gaunamas pajamas, suteikiama tai valstybei, kurioje tas nekilnojamas turtas yra.

7 straipsnis. Susitariančiosios Valstybės įmonės ūkinės komercinės veiklos pelnas gali būti apmokestinamas kitoje valstybėje tik tada, jeigu ta įmonė toje kitoje valstybėje vykdo veiklą per nuolatinę buveinę. Taigi pirmumo teisė apmokestinti pelną, priskiriamą nuolatinei buveinei, suteikta valstybei, kurioje yra ta nuolatinė buveinė.

8 straipsnis. Išimtinė teisė apmokestinti Susitariančiosios Valstybės įmonių pelną, gaunamą tarptautiniam vežimui naudojant laivus arba orlaivius, suteikta tai valstybei, kurioje yra įsteigta ta įmonė.

9 straipsnyje įtvirtintos taisyklės dėl įmonių apmokestinamojo pelno koregavimo, kai sandoriai tarp susijusių Susitariančiųjų Valstybių įmonių vykdomi ne rinkos sąlygomis.

10 straipsnis. Pirmumo teisė apmokestinti dividendus suteikiama valstybei, kurioje yra jų mokėtojas. Tačiau jeigu faktiškasis dividendų gavėjas yra fizinis asmuo – kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros dividendų sumos, o jeigu išmokamų dividendų faktiškasis gavėjas yra juridinis asmuo ir jis yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, išmokėti dividendai apmokestinami tik jų gavėjo valstybėje, nebent jie buvo atskaityti apskaičiuojant apmokestinamąjį pelną.

11 straipsnis. Pirmumo teisė apmokestinti palūkanas suteikiama valstybei, kurioje yra jų mokėtojas, bet toks mokeskis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos, jei faktiškasis palūkanų gavėjas fizinis asmuo yra kitos Susitariančios Valstybės rezidentas. Tačiau tais atvejais, kai faktiškasis palūkanų gavėjas yra juridinis asmuo, palūkanos apmokestinamos tik jų gavėjo valstybėje.

Atkreiptinas dėmesys, kad, atsižvelgiant į tai, kad sutarčių su Prancūzija ir Šveicarija protokoluose įtvirtintos didžiausio palankumo nuostatos dėl mažesnio tarifo palūkanoms ar atleidimo mokėti mokesčius už palūkanas bent vienoje iš sutarčių su EBPO nare, kartu su Sutartimi automatiškai keistųsi atitinkamos sutarčių nuostatos su minėtomis valstybėmis.

12 straipsnis. Tai yra pirmoji Lietuvoje sudaryta dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis, kurioje išimtinė teisė apmokestinti honorarus, susidaranti vienoje valstybėje ir mokamus kitos valstybės rezidentui, suteikiama honorarų gavėjo rezidavimo valstybei.

Atkreiptinas dėmesys, kad, atsižvelgiant į tai, kad sutarčių su Šveicarija, Airija, Belgija, Jungtine Karalyste, Italija, Olandija ir Prancūzija protokoluose įtvirtintos didžiausio palankumo nuostatos dėl mažesnio tarifo honorarams ar atsisakymo apmokestinti juos prie šaltinio bent vienoje iš sutarčių su EBPO nare, kartu su Sutartimi automatiškai keistųsi atitinkamos sutarčių su minėtomis valstybėmis nuostatos suteikiant išimtinę teisę apmokestinti honorarus jų gavėjo rezidavimo valstybėje.

13 straipsnis. Pirmumo teisė apmokestinti kapitalo prieaugio pajamas, gaunamas perleidžiant nekilnojamąjį turtą, suteikiama tai valstybei, kurioje yra tas turtas. Teisė apmokestinti turto vertės padidėjimo pajamas, gaunamas perleidus kilnojamąjį turtą, kuris sudaro nuolatinės buveinės arba nuolatinės bazės, kurią vienos valstybės rezidentas turi kitoje valstybėje, naudojamo turto dalį, pirmiausia suteikiama tai valstybei, kurioje yra ta nuolatinė buveinė ar nuolatinė bazė. Pirmumo teisė apmokestinti turto vertės padidėjimo pajamas, gautas iš akcijų ar panašių teisių perleidimo, kurių bent 50 procentų vertės bet kuriuo metu per 365 dienų laikotarpį iki perleidimo sudaro kitoje valstybėje esantis nekilnojamas turtas, suteikiama tai valstybei, kurioje yra nekilnojamas turtas, išskyrus tam tikras šiame straipsnyje nustatytas išimtis. Šios nuostatos kartu įgyvendina rekomendacijas, įtvirtintas galutinėje BEPS ataskaitoje dėl 6 veiksmo „Dėl piktnaudžiavimo sutartimis prevencijos“, kuriomis siekiama užkirsti kelią galimiems piktnaudžiavimo atvejais, kai didžiąją dalį akcijų ar panašių teisių vertės dalį sudarantis nekilnojamas turtas perleidžiamas prieš akcijų ar panašių teisių perleidimą. Tačiau net minėtus kriterijus atitinkančių akcijų, kurios yra kotiruojamos Sutartyje nustatytoje biržoje, jei valdoma ne daugiau kaip 10 procentų tokios klasės akcijų ar lygiaverčių turtinių teisių, perleidimo pajamos, kaip ir turto vertės padidėjimo pajamos iš kitokio turto perleidimo, apmokestinamos tik toje valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis. Už fizinio asmens individualią savarankišką veiklą gaunamos pajamos apmokestinamos toje valstybėje, kurios rezidentas yra tokia veikla užsiimantis asmuo, išskyrus atvejus, kai jis kitoje valstybėje turi nuolatinę bazę – tada pirmumo teisės apmokestinti tenka tai kitai valstybei, tačiau tik tiek jų, kiek priskiriama tai nuolatinei basei.

15 straipsnis. Fizinio asmens už samdomą darbą gaunamas darbo užmokestis ir kiti atlyginimai apmokestinami toje valstybėje, kurios rezidentas yra juos gaunantis asmuo, išskyrus atvejus, kai toks darbas atliekamas kitoje valstybėje, – tada pirmumo teisė apmokestinti už tokį darbą gaunamas pajamas tenka tai kitai valstybei. Tačiau straipsnyje yra išimčių, kai pajamos už samdomą darbą, atliekamą kitoje valstybėje, apmokestinamos tik valstybėje, kurios rezidentas yra darbą atliekantis asmuo.

16 straipsnis. Pirmumo teisė apmokestinti direktorių atlyginimus, kuriuos vienos valstybės rezidentas gauna kaip bendrovės, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos arba bet kokio kito panašaus jos organo narys, suteikta tai valstybei, kurios rezidentė yra ta bendrovė.

17 straipsnis. Menininkų ir sportininkų – vienos valstybės rezidentų – pajamos, kurias jie gauna už savo, kaip atlikėjų arba sportininkų, veiklą kitoje valstybėje, pirmiausia gali būti apmokestinamos toje kitoje valstybėje.

18 straipsnis. Pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, apmokestinami tik toje valstybėje, kurios rezidentas yra pensijos ir kitų panašių pajamų gavėjas.

19 straipsnis. Atlyginimai už tarnybą valstybės institucijose, taip pat už tokį darbą gaunamos pensijos paprastai apmokestinami tik toje valstybėje, kuri juos išmoka.

20 straipsnis. Fizinių asmenų, vienos valstybės rezidentų, kurie atvyksta į kitą valstybę mokymosi, stažuotės arba praktinės patirties tikslais, pragyvenimui, mokymuisi arba stažuotei gaunamos stipendijos ir kitos panašios išmokos neapmokestinamos valstybėje, į kurią jie šiais tikslais atvyko, su sąlyga, kad minėtos išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos kitos valstybės ribų. Šiame straipsnyje nustatyta išimtis taikoma verslo praktikantams, bet ne ilgiau nei 1 metų laikotarpį nuo dienos, kurią jie pradeda savo stažuotę Susitariančiojoje Valstybėje.

21 straipsnis. Nepaisant kitų Sutarties nuostatų, bet kokios neskelbiamos partnerio gautos pajamos ar prieaugio pajamos, susijusios su neskelbiamosios partnerystės sutartimi ar kita panašia sutartimi, pirmiausia gali būti apmokestinamos Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje tokios pajamos ir prieaugio pajamos susidaro.

22 straipsnis. Kitų rūšių pajamos, nenumatytos atskiruose Sutarties straipsniuose, apmokestinamos toje valstybėje, kurios rezidentas yra pajamų gavėjas.

IV skyrių sudaro vienas 23 straipsnis „Teisė gauti lengvatas“. Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi teisę gauti lengvatas, numatytas Sutarties 10, 11, 12 straipsniuose, jeigu toks asmuo atitinka turinčio teisę gauti naudą asmens kriterijus, nustatytus šiame straipsnyje. Taip pat šiame straipsnyje įtvirtinta bendroji kovos su mokesčių vengimu taisyklė: lengvatos pajamoms nesuteikiamos, jei yra pagrindas daryti išvadą, kad gauti tokią lengvatą buvo pagrindinis bet kurio susitarimo ar sandorio, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai lėmė lengvatos atsiradimą, tikslas, išskyrus atvejus, jei nustatoma, kad lengvatos suteikimas tokiomis aplinkybėmis atitinka konkrečių Sutarties nuostatų tikslus. Šios nuostatos įgyvendina minimalų apsaugos nuo piktnaudžiavimo mokesčių sutartimis standartą, įtvirtintą galutinėje BEPS ataskaitoje dėl 6 veiksmo „Dėl piktnaudžiavimo sutartimis prevencijos“.

V skyrių sudaro vienas 24 straipsnis „Dvigubo apmokestinimo išvengimas“.

Sutartis užtikrina dvigubo pajamų apmokestinimo panaikinimą: tais atvejais, kai pajamų susidarymo (šaltinio) valstybei suteikiama pirmumo teisė apmokestinti pajamas, tuomet valstybė, kurioje yra pajamų gavėjo rezidavimo vieta, privalo įskaityti šaltinio valstybėje sumokėtą mokestį, nebent vidaus įstatymai numato palankesnę dvigubo pajamų apmokestinimo panaikinimo mechanizmą.

VI skyrius apima tokius specialius Sutarties straipsnius: 25 „Nediskriminavimas“, 26 „Abipusio susitarimo procedūra“, 27 „Keitimasis informacija“, 28 „Pagalba surenkant mokesčius“, 29 „Diplomatinių atstovybių ir konsulinių įstaigų nariai“, 30 „Antraštės“.

25 straipsnis. Nediskriminavimo straipsnio nuostatos skirtos mokestiniu požiūriu vienodos padėties mokesčių mokėtojų diskriminacijos problemai spręsti. Pagal šio straipsnio nuostatas nė viena iš Susitariančiųjų Valstybių negali taikyti kitokių ar didesnių su apmokestinimu susijusių reikalavimų kitos Susitariančiosios Valstybės nacionaliniams subjektams, kurių padėtis mokestiniu požiūriu yra vienoda, nei reikalavimai, taikomi nacionaliniams subjektams.

26 straipsnis. Abipusio susitarimo procedūros straipsnio nuostatos suteikia teisę asmenims, manantiems, kad jie buvo ar bus apmokestinti, pažeidžiant Sutarties nuostatas, kreiptis į bet kurios Susitariančios Valstybės kompetentingą asmenį su prašymu išspręsti tokio nepagrįsto apmokestinimo klausimą. Šis straipsnis taip pat numato procedūrą, pagal kurią sprendžiami sunkumai, kylantys taikant arba aiškinant Sutartį. Šio straipsnio nuostatos kartu įgyvendina minimalų standartą, įtvirtintą galutinėje BEPS ataskaitoje dėl 14 veiksmo „Dėl ginčų sprendimų gerinimo mechanizmo“, kurių tikslas didinti ginčų dėl sutarčių nuostatų sprendimo mechanizmo efektyvumą, užtikrinant, kad sutarčių pareigos, susijusios su abipusio susitarimo procedūra, yra visiškai įgyvendinamos gera valia ir abipusio susitarimo procedūros metu sprendžiami atvejai yra išsprendžiami. Be to, tai pirmoji sutartis, kurioje numatoma galutinė ginčo sprendimo procedūra, t. y. tuo atveju, jeigu kompetentingi asmenys per dvejus metus negali išspręsti su asmens pareiškimu susijusio klausimo, asmens prašymu, tokie klausimai gali būti perduoti spręsti arbitražui.

27 straipsnis. Keitimosi informacija straipsnio nuostatos įpareigoja abiejų valstybių kompetentingus asmenis keisti informacija, kuri reikalinga įgyvendinant visas mokesčius reglamentuojančių įstatymų nuostatas, t. y. informacija keičiamasi ir apie asmenis bei mokesčius, kuriems Sutartis netaikoma, kartu pažymima, kad Susitariančioji Valstybė negali atsisakyti teikti informaciją vien tik dėl to, kad tokią informaciją valdo finansų institucija ar teikiama informacija nebūtų naudinga ją teikiančios Susitariančiosios Valstybės mokestiniais tikslais. Taigi šios nuostatos atitinka dabartinį EBPO keitimosi mokestine informacija pagal paklausimą standartą.

28 straipsnyje nustatoma, kad Susitariančiosios Valstybės įsipareigoja teikti viena kitai pagalbą renkant nesumokėtus mokesčius (taip pat ir mokesčius, kuriems Sutartis netaikoma), ir nustatomos pagrindinės pagalbos teikimo ar atsisakymo ją teikti sąlygos. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingiems asmenims leidžiama abipusiu susitarimu nustatyti šio straipsnio taikymo būdą.

29 straipsnyje dėl diplomatinėjų atstovybių bei konsulinių įstaigų narių pajamų apmokestinimo nurodoma, kad Sutartis nekeičia šių asmenų mokestinių privilegijų, nustatomų pagal bendras tarptautinės teisės normas.

30 straipsnyje nustatyta, kad Sutarties straipsnių antraštės įterpiamos tik dėl patogumo ir neturi poveikio Sutarties aiškinimui.

VI dalis apima du paskutinius Sutarties straipsnius: 31 „Įsigaliojimas“ ir 32 „Nutraukimas“, kuriuose išdėstoma Sutarties įsigaliojimo, taikymo pradžios nustatymo ir nutraukimo tvarka.

31 straipsnis. Sutartis įsigalioja pasikeitimo diplomatinėmis notomis, kuriomis nurodomas Susitariančiųjų Valstybių Sutarties patvirtinimas, dieną. Sutarties nuostatos pradėdamos taikyti nuo po Sutarties įsigaliojimo einančių kalendorinių metų sausio pirmos dienos. 27 ir 28 straipsnių nuostatos įsigalioja nuo Sutarties įsigaliojimo datos, neatsižvelgiant į dieną, kurią imami mokesčiai, ar mokestinius metus, už kuriuos jie imami.

32 straipsnis. Kiekviena Susitariančioji Valstybė gali nutraukti Sutartį, praėjus penkeriems metams nuo Sutarties įsigaliojimo, diplomatiniais kanalais raštu pranešdama apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos.

Prie Sutarties pridedamame Protokole, siekiant išvengti skirtingo kai kurių Sutarties straipsnių supratimo, papildomai paaiškinama, kaip turėtų būti suprantamos ar įgyvendinamos atskiros Sutarties straipsnių (4 straipsnio „Rezidentas“, 26 straipsnio „Abipusio susitarimo procedūra“, 27 straipsnio „Keitimasis informacija“) nuostatos. Kartu susitariama, kad kompetentingiems asmenims sutarus, Sutarties 7 straipsnis būtų keičiamas EBPO Modelinės mokesčių konvencijos dėl pajamų ir kapitalo 7 straipsnį atitinkančiu tekstu, tokiu būdu Sutartyje įtvirtinant sandorių kainodaros principų taikymą, apskaičiuojant nuolatinei buveinei priskiriamą pelną.

5. Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo rezultatai, galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta

Ratifikavus Sutartį, neigiamų pasekmių nenumatoma.

6. Galima priimto įstatymo įtaka kriminogeninei situacijai, korupcijai

Priėmus įstatymą, įtaka kriminogeninei situacijai ir korupcijai nenumatoma.

7. Galima priimto įstatymo įtaka verslo sąlygoms ir jo plėtrai

Priėmus įstatymą bus sudarytos sąlygos Sutarčiai, kuri užtikrintų teisinį tikrumą dėl Lietuvos ir Japonijos rezidentų kitoje Susitariančiojoje Valstybėje gaunamų pajamų apmokestinimo ir sudarytų palankias mokestines sąlygas Lietuvos ir Japonijos ekonominio bendradarbiavimo plėtrai, įsigaliojti ir taikyti. Taip pat ši Sutartis sudarytų galimybę galutinį sprendimą dėl ginčų, kylančių iš Sutarties taikymo ar aiškinimo, priimti arbitraže.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, galiojantys teisės aktai, kuriuos būtina pakeisti ar panaikinti, priėmus teikiamą įstatymo projektą

Ratifikavus Sutartį, galiojančių teisės aktų keisti ar priimti naujų teisės aktų nereikės.

9. Įstatymo projekto atitiktis Valstybinės kalbos, Teisėkūros pagrindų įstatymų ir kitų norminių teisės aktų rengimo tvarkos įstatymų reikalavimams ir bendrinės lietuvių kalbos normoms, sąvokų ir terminų įvertinimas

Įstatymo projektas parengtas laikantis Lietuvos Respublikos valstybinės kalbos įstatymo Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės norminių aktų rengimo tvarkos įstatymo reikalavimų ir atitinka bendrinės lietuvių kalbos normas.

10. Įstatymo projekto atitiktis Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatomis ir Europos Sąjungos teisei

Įstatymo projekto ir Sutarties nuostatos neprieštarauja Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatomis bei Europos Sąjungos teisei.

11. Įstatymui įgyvendinti reikalingi įgyvendinamieji teisės aktai, šių aktų rengėjai

Įstatymui įgyvendinti lydimųjų teisės aktų nereikės.

12. Kiek valstybės, savivaldybių biudžetų ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšų pareikalaus ar leis sutaupyti įstatymo įgyvendinimas

Įstatymo priėmimas papildomų biudžeto lėšų nepareikalaus.

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados

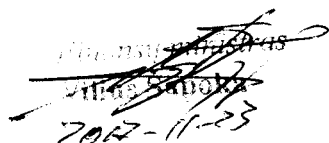
Įstatymo projekto rengimo metu specialistų vertinimų ir išvadų negauta.

14. Reikšminiai įstatymo projekto žodžiai

„Japonija“, „dvigubas apmokestinimas“, „Sutartis“.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai

Papildomi paaiškinimai, iniciatorių nuomone, nėra reikalingi.

2012-11-23

LIETUVOS RESPUBLIKOS

ĮSTATYMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS IR JAPONIJOS SUTARTIES DĖL PAJAMŲ
DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ SLĖPIMO IR VENGIMO
PREVENCIJOS RATIFIKAVIMO

2017 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. Sutarties ratifikavimas

Lietuvos Respublikos Seimas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucijos 67 straipsnio 16 punktu ir 138 straipsnio pirmosios dalies 6 punktu bei atsižvelgdamas į Respublikos Prezidento 2017 m. d. dekretą Nr. , ratifikuoja 2017 m. liepos 13 d. Vilniuje pasirašytą Lietuvos Respublikos ir Japonijos sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

FM Teisės departamento
direktorius

Evaldas Kašėta
2017-11-27

Finansų ministras
Vilius Sapoka

2017-11-27

**LIETUVOS RESPUBLIKOS IR JAPONIJOS
SUTARTIS
DĖL PAJAMŲ DVIGUBO APMOKESTINIMO
IŠVENGIMO
IR MOKESČIŲ SLĖPIMO IR VENGIMO PREVENCIJOS**

Lietuvos Respublika ir Japonija,

norėdamos toliau plėtoti savo ekonominius santykius ir sustiprinti tarpusavio bendradarbiavimą mokesčių srityje;

ketindamos sudaryti sutartį dėl dvigubo pajamų apmokestinimo išvengimo, kartu nesudarydamos neapmokestinimo ar mažesnio apmokestinimo galimybių slepiant ar vengiant mokėti mokesčius (įskaitant ir per susitarimus dėl palankesnių sutarčių sąlygų, kuriais siekiama pasinaudoti šioje Sutartyje nustatytais lengvatomis, kad jos būtų netiesiogiai naudingos trečiųjų šalių rezidentams),

susitarė:

1 straipsnis

Asmenys, kuriems taikoma Sutartis

1. Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Taikant šią Sutartį subjekto ar įstaigos gautos pajamos arba pajamos, gautos per subjektą ar įstaigą, kurie laikomi visiškai ar iš dalies finansiškai skaidriais pagal bet kurios Susitariančiosios Valstybės mokesčių teisę, laikomos Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamomis, bet tik tiek, kiek ta Susitariančioji Valstybė mokestiniais tikslais laiko minėtas pajamas šios Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamomis. Šios dalies nuostatos jokių atveju neturi įtakos Susitariančiosios Valstybės teisei apmokestinti šios Susitariančiosios Valstybės rezidentus. Taikant šią dalį, sąvoka *finansiškai skaidrus* reiškia aplinkybes, kuriomis pagal Susitariančiosios Valstybės mokesčių teisę, subjekto ar įstaigos pajamos ar jų dalis apmokestinama ne subjekto ar įstaigos lygmeniu, bet asmenų, kurie turi interesų tame subjekte ar įstaigoje, lygmeniu, laikant, kad tie asmenys tas pajamas ar jų dalį gavo tiesiogiai tuo momentu, kai tos pajamos ar jų dalis buvo uždirbtos, neatsižvelgiant į tai, ar tas subjektas arba įstaiga paskirsto tokias pajamas ar jų dalį šiems asmenims.

2 straipsnis

Mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis

1. Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikoma ši Sutartis, yra:

a) Japonijoje:

i) pajamų mokestis;

ii) bendrovių mokestis;

iii) specialus pajamų mokestis rekonstrukcijai;

iv) vietos bendrovių mokestis ir

v) vietos gyventojų mokesčiai

(toliau – Japonijos mokestis).

b) Lietuvoje:

i) pelno mokestis ir

ii) gyventojų pajamų mokestis

(toliau – Lietuvos mokestis).

2. Ši Sutartis taip pat taikoma bet kokiems vienodiems arba iš esmės panašiams mokesčiams, pradėtiems taikyti po Sutarties pasirašymo datos papildomai ar vietoj esamų mokesčių. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vienas kitam apie bet kokius reikšmingus savo mokesčių įstatymų pakeitimus.

3 straipsnis

Bendrosios apibrėžtys

1. Taikant šią Sutartį, jei pagal kontekstą nereikalaujama kitaip:

a) sąvoka *Japonija* vartojant geografinę prasme reiškia visą Japonijos teritoriją, įskaitant jos teritorinę jūrą, kurioje galioja su Japonijos mokesčiu susiję įstatymai, ir visą už jos teritorinės jūros esančią teritoriją, įskaitant jos jūros dugną ir podirvį, kuriose Japonija, vadovaujantis tarptautine teise, įgyvendina suverenias teises ir kuriose galioja su Japonijos mokesčiu susiję įstatymai;

b) sąvoka *Lietuva* – Lietuvos Respublika, o vartojant geografinę prasme – jos teritoriniam suverenitetui pavaldi teritorija ir kitos teritorijos, į kurias, vadovaujantis tarptautine teise, Lietuvos Respublika turi suverenias teises ar kurios priklauso jos jurisdikcijai;

c) sąvokos *Susitariančioji Valstybė ir kita Susitariančioji Valstybė* – Lietuva arba Japonija, kaip reikalaujama pagal kontekstą;

d) sąvoka *asmuo* apima fizinį asmenį, bendrovę ir bet kurią kitą asmenų organizaciją;

e) sąvoka *bendrovė* – bet kuri korporacinė organizacija ar bet kuris subjektas, kuris mokestiniais tikslais laikomas korporacine organizacija;

f) sąvokos *Susitariančiosios Valstybės įmonė ir kitos Susitariančiosios Valstybės*

įmonė – atitinkamai įmonė, kurią organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonė, kurią organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;

g) sąvoka *tarptautinis vežimas* – tai bet koks vežimas laivu ar orlaiviu, kurį vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas ar orlaivis kursuoja tik tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;

h) sąvoka *kompetentingas asmuo*:

i) Japonijoje – finansų ministras ar jo įgaliotas atstovas;

ii) Lietuvoje – finansų ministras ar jo įgaliotas atstovas;

i) sąvoka *nacionalinis subjektas*, kai tai susiję su Susitariančiąja Valstybe, reiškia:

i) bet kurį tos Susitariančiosios Valstybės pilietybę turintį asmenį;

ii) bet kurį juridinį asmenį, bendriją ar asociaciją, tokį statusą įgijusius pagal galiojančius tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus.

2. Susitariančiąjai Valstybei kuriuo nors metu taikant šią Sutartį, bet kuri joje neapibrėžta sąvoka, jei pagal kontekstą nereikalaujama kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji tuo metu turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, atžvilgiu; bet kokia sąvokos reikšmė pagal taikomus tos Susitariančiosios Valstybės mokesčių įstatymus turi viršenybę prieš kituose tos Susitariančiosios Valstybės įstatymuose pateiktą tos sąvokos apibrėžtį.

4 straipsnis

Rezidentas

1. Šioje Sutartyje sąvoka *Susitariančiosios Valstybės rezidentas* – bet kuris asmuo, kuriam pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, pagrindinės būstinės ar pagrindinės buveinės vietos, vadovybės buvimo vietos, įmonės registravimo vietos arba kuriuo nors kitu panašiu pagrindu Susitariančiojoje Valstybėje nustatyta prievolė mokėti mokesčių; sąvoka taip pat apima tą Susitariančiąją Valstybę ir bet kurį jos politinį padalinį arba vietos valdžios instituciją. Tačiau ši sąvoka neapima jokio asmens, kuriam toje Susitariančiojoje Valstybėje nustatyta prievolė mokėti mokesčių tik todėl, kad jis gauna pajamų iš toje Susitariančiojoje Valstybėje esančių šaltinių.

2. Jei pagal 1 dalies nuostatas asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas nustatomas taip:

a) jis laikomas rezidentu tik tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą; jei jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose Susitariančiosiose Valstybėse, jis laikomas rezidentu tik tos Susitariančiosios Valstybės, su kuria jo asmeniniai ir ekonominiai ryšiai yra glaudesni (gyvybinių interesų centras);

b) jei negalima nustatyti, kurioje Susitariančiojoje Valstybėje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jei nė vienoje iš Susitariančiųjų Valstybių jis neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, jis laikomas rezidentu tik tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jei jis paprastai gyvena abiejose Susitariančiosiose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, jis laikomas rezidentu tik tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalinis

subjektas jis yra;

d) jei jis yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalinis subjektas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys klausimą sprendžia abipusiu susitarimu.

3. Jeigu taikant 1 dalies nuostatas subjektas, kuris nėra fizinis asmuo, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys siekia abipusiu susitarimu nustatyti Susitariančiąją Valstybę, kurios rezidentu taikant šią Sutartį turi būti laikomas toks subjektas, atsižvelgiant į jo pagrindinės būstinės ar pagrindinės buveinės vietą, tikrąją valdymo vietą, jo įregistravimo ar įkūrimo vietą ir bet kuriuos kitus susijusius veiksnius. Kai tokio susitarimo nėra, tokiam asmeniui netaikomos jokios Sutartimi nustatytos mokesčio lengvatos ar atleidimas nuo mokesčių.

5 straipsnis

Nuolatinė buveinė

1. Šioje Sutartyje sąvoka *nuolatinė buveinė* – nuolatinė ūkinės komercinės veiklos vieta, per kurią vykdoma visa įmonės ūkinė komercinė veikla arba dalis šios veiklos.

2. Sąvoka *nuolatinė buveinė* pirmiausia apima:

- a) vadovybės buvimo vietą;
- b) filialą;
- c) įstaigą (biurą);
- d) gamyklą;
- e) dirbtuvę;
- f) kasyklą, naftos arba dujų gręžinį, karjerą arba bet kurią kitą gamtos išteklių gavybos vietą.

3. a) Statybos aikštelė ar statybos arba įrengimo projektas yra nuolatinė buveinė bet tik tada, kai tokia aikštelė ar projektas gyvuoja ilgesnį kaip dvylikos mėnesių laikotarpį.

b) Susitariančiojoje Valstybėje atviroje jūroje vykdoma veikla, susijusi su toje Susitariančiojoje Valstybėje esančių gamtos išteklių žvalgymu ar naudojimu, yra nuolatinė buveinė, bet tik tada, jei tokia veikla bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu ar pasibaigiančiu atitinkamais mokestiniais metais, vykdoma iš viso ilgiau kaip 30 dienų.

4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka *nuolatinė buveinė* neapima:

- a) patalpų, kurios skirtos tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti įmonei priklausančius gaminius ar prekes, naudojimo;
- b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti, laikymo;
- c) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik perdirbti kitoje įmonėje, laikymo;

d) nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos, naudojamos tik įmonei reikalingiems gaminiams arba prekėms įsigyti ar jai reikalingai informacijai rinkti, laikymo;

e) nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos išlaikymo vien tik a–d punktuose nenurodytos veiklos vykdymo įmonės vardu tikslais, jei ta veikla yra parengiamoji arba pagalbinė;

f) nuolatinės ūkinės komercinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriam šios dalies a–e punktuose išvardytos veiklos deriniui, laikymo, jei visa tokios ūkinės komercinės veiklos vietos veikla, kuriai sąlygas sudaro toks derinys, yra parengiamoji arba pagalbinė.

5. 4 dalis netaikoma ūkinės komercinės veiklos vietai, kuria įmonė naudojasi ar kurią išlaiko, jei ta pati įmonė ar su ja glaudžiai susijusi įmonė vykdo veiklą toje pat ar kitoje vietoje toje pačioje Susitariančiojoje Valstybėje ir jei:

a) ta vieta ar kita vieta yra įmonės ar su ja glaudžiai susijusios įmonės nuolatinė buveinė pagal šio straipsnio nuostatas ar

b) bendra veikla, kuri yra dviejų įmonių toje pačioje vietoje arba tos pačios įmonės ar glaudžiai susijusių įmonių dviejose vietose vykdomos veiklos derinio rezultatas, nėra parengiamoji arba pagalbinė,

jeigu dviejų įmonių toje pačioje vietoje arba tos pačios įmonės ar glaudžiai susijusių įmonių dviejose vietose vykdoma veikla yra papildomos funkcijos, kurios yra nuoseklios ūkinės veiklos dalis.

6. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 dalių nuostatas, tačiau taikant 7 dalies nuostatas, jei asmuo įmonės vardu veikia Susitariančiojoje Valstybėje ir taip veikdamas įprastai sudaro sutartis arba įprastai jam tenka pagrindinis vaidmuo, kai sutartys sudaromos be esminių įmonės daromų pakeitimų, ir jei šios sutartys yra sudaromos:

a) įmonės vardu ar

b) siekiant perduoti įmonei priklausančią nuosavybę ar nuosavybę, kuria įmonė turi teisę naudotis arba suteikti teisę naudotis įmonei priklausančia nuosavybe ar nuosavybe, kuria įmonė turi teisę naudotis, ar

c) dėl įmonės paslaugų teikimo,

laikoma, kad ta įmonė turi nuolatinę buveinę toje Susitariančiojoje Valstybėje bet kokiai veiklai, kurios tas asmuo imasi įmonės vardu, nebent tokio asmens veikla apsiribotų 4 dalyje nurodyta veikla, kuri, jei asmuo ją vykdytų per nuolatinę veiklos vietą, nebūtų pagrindas laikyti, kad ta nuolatinės veiklos vieta yra nuolatinė buveinė pagal tos dalies nuostatas.

7. 6 dalis netaikoma, jeigu Susitariančiojoje Valstybėje kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės vardu veikiantis asmuo vykdo veiklą pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Valstybėje kaip nepriklausomas atstovas ir įprastomis tos veiklos sąlygomis veikia įmonės vardu. Tačiau jeigu asmuo veikia vien tik ar beveik vien tik vienos ar daugiau įmonių vardu, su kuriomis jis yra glaudžiai susijęs, tas asmuo, taikant šią dalį, nelaikomas jokios tokios įmonės nepriklausomu atstovu.

8. Taikant šį straipsnį, asmuo yra glaudžiai susijęs su įmone, jei, remiantis visais reikšmingais faktais ir aplinkybėmis, įmonė ir asmuo kontroliuoja vienas kitą arba juos abu

kontroliuoja tie patys asmenys ar įmonės. Bet kuriuo atveju asmuo laikomas glaudžiai susijusiu su įmone, jei kuriam nors iš jų tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau nei 50 proc. kito asmens turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės ar bendrovės nuosavybės) arba jei kitam asmeniui tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso daugiau kaip 50 proc. asmens ar įmonės turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. visų bendrovės akcijų suteikiamų balsų ir vertės ar bendrovės nuosavybės).

9. Tai, kad bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja ar yra kontroliuojama kitos bendrovės, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri vykdo ūkinę komercinę veiklą (per nuolatinę buveinę arba kitaip) toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, savaime dar nereiškia, kad viena šių bendrovių yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

Pajamos iš nekilnojamojo turto

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės arba miško ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Sąvoka *nekilnojamasis turtas* turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje tas nekilnojamasis turtas yra, nacionalinę teisę. Ši sąvoka bet kuriuo atveju taikytina turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams ir žemės bei miško ūkyje naudojamai įrangai, teisėms, kurioms taikomos įstatymų, reglamentuojančių nuosavybės teises į žemę, nuostatos, nekilnojamojo turto uzufruktui ir teisėms į kintamas arba pastovias išmokas kaip atlyginimą už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtos išteklių eksploatavimą ar teisę eksploatuoti, teisėms į aktyvus, sukurtus žvalgant ar naudojant Susitariančiojoje Valstybėje atviroje jūroje esančius gamtos išteklius; laivai ir orlaiviai nelaikomi nekilnojamoju turtu.

3. 1 dalies nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet kuriuo kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

4. Kai bendrovės akcijų nuosavybė arba kitos korporacinės teisės suteikia teisę tokių akcijų arba bendrovės korporacinių teisių savininkui naudotis bendrovės turimu ir Susitariančiojoje Valstybėje esančiu nekilnojamoju turtu, tai pajamos, gaunamos nekilnojamąjį turtą nuomojant ar koku kitu būdu (išskyrus atvejus, kai nekilnojamoju turtu naudojasi pats savininkas) naudojant pagal tokią teisę gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje.

5. 1, 3 ir 4 dalių nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti.

7 straipsnis

Ūkinės komercinės veiklos pelnas

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Susitariančiojoje

Valstybėje, jei įmonė nevykdo ūkinės komercinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė ūkinę komercinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas gali būti apmokestinamas toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, bet tik tiek, kiek jo priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 dalies nuostatas, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas toks pelnas, kokį ji galėtų gauti, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis, ir veiktų visiškai nepriklausomai nuo įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atskaityti su nuolatine buveine susijusias išlaidas, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, turėtas toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė yra, arba kitur.

4. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jei ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

5. Taikant pirmesnes šio straipsnio dalis, nuolatinei buveinei priskirtinas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu metodu, jei neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

6. Kai pelnas apima pajamas, kurios atskirai aptariamose kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos kitų straipsnių nuostatoms.

8 straipsnis

Jūrų ir oro transportas

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas tarptautiniam vežimui naudojant laivus ar orlaivius, apmokestinamas tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, Susitariančiosios Valstybės įmonė, kai tai susiję su jos tarptautinio vežimo naudojant laivus ar orlaivius organizavimu, atleidžiama, kai tai susiję su Lietuvos įmone, nuo Japonijos įmonės mokesčio, o kai tai susiję su Japonijos įmone, nuo bet kokio į Japonijos įmonės mokesčių panašaus mokesčio, kuris taikomas po šios Sutarties pasirašymo Lietuvoje dienos.

3. Pirmesnių šio straipsnio dalių nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant susivienijime, bendroje ūkinėje komercinėje veikloje arba tarptautinės agentūros veikloje.

9 straipsnis

Asocijuotosios įmonės

1. Tuo atveju, kai:

a) Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, dalyvauja vykdant jos kontrolę ar jos kapitale arba

b) tie patys asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, dalyvauja vykdant jų kontrolę arba jų kapitalę,

ir kiekvienu atveju tų dviejų įmonių tarpusavio komercinių arba finansinių santykių srityje sudaromos arba nustatomos sąlygos, besiskiriančios nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jei nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl tokių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaičiuojamas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Kai Susitariančioji Valstybė įskaičiuoja į tos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirmiau minėtos Susitariančiosios Valstybės įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Susitariančioji Valstybė atitinkamai patikslina joje imamo tokio pelno mokesčio sumą. Nustatant, kaip šią sumą reikia tikslinti, tinkamai atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o prireikus Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys konsultuojasi tarpusavyje.

3. Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, Susitariančioji Valstybė nekeičia tos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelno minėtoje dalyje nurodytomis aplinkybėmis, pasibaigus tos Susitariančiosios Valstybės įstatymuose nustatytiems laiko apribojimams ir bet kuriuo atveju praėjus dešimčiai metų nuo mokesčių metų, kuriais pelnas, kuris turėtų būti taip keičiamas, jei nebūtų minėtoje dalyje nurodytų sąlygų, būtų priskiriamas tai įmonei, pabaigos. Šios dalies nuostatos netaikomos sukčiavimo ar tyčinio įsipareigojimų nevykdymo atvejais.

10 straipsnis

Dividendai

1. Dividendai, kuriuos bendrovė, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie bendrovės, Susitariančiosios Valstybės rezidentės, mokami dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje vadovaujantis tos Susitariančiosios Valstybės įstatymais, tačiau, jei faktiškasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros dividendų sumos.

3. Neatsižvelgiant į 2 dalies nuostatas, bendrovės, Susitariančiosios Valstybės rezidentės, mokami dividendai, kurių faktiškasis savininkas yra subjektas, kuris nėra fizinis asmuo ir yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, apmokestinami tik toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

4. Bendrovės pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimui 2 ir 3 dalių nuostatos neturi įtakos.

5. 3 dalies nuostatos netaikomos, kai tai susiję su dividendais, kurie išskaičiuojami apskaičiuojant bendrovės, mokačios dividendus Susitariančiojoje Valstybėje, kurios

rezidentė ta bendrovė yra, apmokestinamąsias pajamas.

6. Šiame straipsnyje sąvoka *dividendai* – tai pajamos iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamos iš kitų teisių, kurios pagal Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstanti bendrovė, įstatymus yra apmokestinamos taip pat, kaip pajamos iš akcijų.

7. 1, 2 ir 3 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis dividendų savininkas, kai jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti bendrovė, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o jo dalyvavimas, už kurį mokami dividendai, yra veiksmingai susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

8. Kai bendrovė, kuri yra Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelno arba pajamų iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Susitariančioji Valstybė negali apmokestinti bendrovės mokamų dividendų jokių mokesčiu, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai yra mokami tos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui arba kai dalyvavimas, už kurį yra mokami dividendai, yra veiksmingai susijęs su toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze; taip pat negali apmokestinti bendrovės nepaskirstyto pelno mokesčiu, taikomu bendrovės nepaskirstytam pelnui, netgi tuo atveju, kai mokamus dividendus arba nepaskirstytą pelną, visus arba jų dalį, sudaro pelnas arba pajamos, susidarantys toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

11 straipsnis

Palūkanos

1. Palūkanos, susidaranti Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos, susidaranti Susitariančiojoje Valstybėje, taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje vadovaujantis tos Susitariančiosios Valstybės įstatymais, tačiau, jei faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Neatsižvelgiant į 2 dalies nuostatas, Susitariančiojoje Valstybėje susidaranti palūkanos, kurių faktiškasis savininkas yra subjektas, kuris nėra fizinis asmuo ir kuris yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, apmokestinamos tik toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

4. 3 dalies nuostatos netaikomos palūkanoms, kurios nustatomos pagal įplaukas, pardavimą, pajamas, pelną ar kitus skolininko ar susijusio asmens pinigų srautus, taip pat jokiame bet kokio skolininko ar susijusio asmens nuosavybės vertės pokyčiui ar bet kokiems dividendams, ūkinių bendrijų lėšų paskirstymui ar panašiam skolininko ar susijusio asmens atliktam mokėjimui ar bet kokioms palūkanoms, panašioms į tokias palūkanas.

5. Šiame straipsnyje sąvoka *palūkanos* – pajamos iš bet kokios rūšies skolinių

reikalavimų, neatsižvelgiant į tai, ar jos užtikrintos įkeitimu, ir į tai, ar jos suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, visų pirma pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių ir iš obligacijų arba skolinių įsipareigojimų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis arba skoliniais įsipareigojimais susijusias premijas ir laimėjimus, taip pat pajamos, kurios pagal Susitariančiosios Valstybės, kurioje jos susidaro, įstatymus yra apmokestinamos taip pat, kaip pajamos iš paskolintų pinigų. Tačiau 10 straipsnyje nurodytos pajamos ir sankcijos už pavėluotus mokėjimus pagal šį straipsnį nelaikomos palūkanomis.

6. 1, 2 ir 3 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis palūkanų savininkas, kai jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o skolinis reikalavimas, už kurį mokamos palūkanos, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

7. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Susitariančiosios Valstybės rezidentas. Tačiau kai palūkanas mokantis asmuo, neatsižvelgiant į tai, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tokios palūkanos priskiriamos tai nuolatinėi buveinei arba nuolatinėi bazei, laikoma, kad tokios palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė baze yra.

8. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens palūkanų suma, tenkanti skoliniam reikalavimui, už kurį jos mokamos, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų paviršius tebelieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

Honorarai

1. Honorarai, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje, kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, apmokestinami tik toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Šiame straipsnyje sąvoka *honoraras* – bet kokia išmoka, gaunama kaip atlygis už naudojimąsi arba už teisę naudotis literatūros, meno kūrinio ar mokslo darbu, įskaitant kino filmus, arba patento, prekių ženklo, dizaino ar modelio, plano, slaptos formulės ar proceso autorių teisėmis arba už informaciją apie pramoninę, komercinę ar mokslinę patirtį.

3. 1 dalies nuostatos netaikomos, jei faktiškasis honoraro savininkas, kai jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro honoraras, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė ar turtas arba paslaugos, už kuriuos mokamas honoraras, yra faktiškai susiję su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai

7 arba 14 straipsnio nuostatos.

4. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens honoraro suma, tenkanti naudojimui, teisei arba informacijai, už kuriuos jis mokamas, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškas savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

Kapitalo prieaugio pajamos

1. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš 6 straipsnyje nurodyto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Kapitalo prieaugio pajamos, gaunamos perleidus bet kokį turtą, išskyrus 6 straipsnyje nurodytą nekilnojamąjį turtą, sudarantį nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, ūkinei komercinei veiklai naudojamo turto dalį, arba bet kokį turtą, išskyrus 6 straipsnyje nurodytą nekilnojamąjį turtą, priskiriamą nuolatinei bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti, įskaitant tokias turto vertės padidėjimo pajamas, gaunamas perleidus tokią nuolatinę buveinę (atskirai arba kartu su visa įmone) arba tokią nuolatinę bazę, gali būti apmokestinamos toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

3. Kapitalo prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė, tarptautiniams vežimams naudojanti laivus ar orlaivius, gauna iš tarptautiniams vežimams naudojamų laivų ar orlaivių perleidimo arba iš su tokių laivų ar orlaivių naudojimu susijusio bet kokio turto, išskyrus 6 straipsnyje nurodytą nekilnojamąjį turtą, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

4. Susitariančiosios Valstybės rezidento kapitalo prieaugio pajamos, gautos perleidus bendrovės akcijas ar lygiavertes turtines teises, pavyzdžiui, dalis bendrijos ar fondo kapitale, gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu bet kuriuo momentu 365 dienų laikotarpiu prieš perleidžiant akcijas ar lygiavertes turtines teises 50 proc. šių akcijų ar lygiaverčių turtinių teisių vertės tiesiogiai ar netiesiogiai sudarė toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantis 6 straipsnyje apibrėžtas nekilnojamasis turtas, nebent tokiomis akcijomis ar lygiavertėmis turtinėmis teisėmis prekiaujama 23 straipsnio 7 dalies b punkte nurodytoje pripažintoje biržoje, o rezidentui ir su juo susijusiems asmenims bendrai priklauso 10 procentų ar mažiau tokios klasės akcijų ar lygiaverčių turtinių teisių.

5. Kapitalo prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kurio kito turto, išskyrus 1, 2, 3 ir 4 dalyse nurodytą turtą, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

Savarankiškos individualios paslaugos

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna teikdamas profesines paslaugas arba vykdydamas kitokią savarankišką veiklą, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, jei jis neturi nuolatinės bazės, kurią gali reguliariai naudoti savo veiklai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei fizinis asmuo turi tokią nuolatinę bazę, pajamos gali būti apmokestinamos toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, tačiau tik tiek, kiek jų priskiriama tai nuolatinei bazei.

2. Sąvoka *profesinės paslaugos* pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba mokomąją veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, teisininkų, inžinierių, architektų, odontologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

Su darbo santykiais susijusios pajamos

1. Atsižvelgiant į 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, alga, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu samdomasis darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei samdomasis darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už kitoje Susitariančiojoje Valstybėje atliekamą samdomąjį darbą, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei:

a) gavėjas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu mokestiniais metais, ištaisai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas;

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu;

c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, kurią darbdavys turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

3. Neatsižvelgiant į pirmesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už samdomąjį darbą, atliekamą laive ar orlaivyje, kuriuos tarptautiniam vežimui naudoja Susitariančiosios Valstybės įmonė, gali būti apmokestinamas toje Susitariančiojoje Valstybėje.

16 straipsnis

Direktorių atlyginimai

Direktorių atlyginimai ir kitos panašios išmokos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip bendrovės, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos arba bet kokio kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

17 straipsnis

Menininkai ir sportininkai

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, pavyzdžiui, teatro, kino, radijo arba televizijos srities menininkas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už tokią savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Jei pajamos iš individualios atlikėjo arba sportininko vykdomos tokios veiklos priskiriamos ne pačiam atlikėjui arba sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas arba sportininkas šią veiklą vykdo.

18 straipsnis

Pensijos

Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 dalies nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, kurių faktiškasis savininkas yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, apmokestinami tik toje Valstybėje.

19 straipsnis

Valstybės tarnyba

1. a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančioji Valstybė ar jos politinis padalinys arba vietos valdžios institucija moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Susitariančiajai Valstybei arba padaliniui ar valdžios institucijai, apmokestinami tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei tarnyba atliekama toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kuris:

i) yra tos kitos Susitariančiosios Valstybės pilietis arba

ii) tapo tos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentu ne tik dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Neatsižvelgiant į 1 dalies nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančioji Valstybė ar jos politinis padalinys arba vietos valdžios institucija moka ar kurie mokami fiziniam asmeniui iš Susitariančiosios Valstybės ar jos politinio padalinio arba vietos valdžios institucijos sukurtų fondų ar fondų, į kuriuos Susitariančioji Valstybė ar jos politinis padalinys arba vietos valdžios institucija moka įmokas už tarnybą tai Susitariančiajai Valstybei arba padaliniui ar valdžios institucijai, apmokestinami tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

b) Tačiau tokios pensijos ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei fizinis asmuo yra tos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir pilietis.

3. 15, 16, 17 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiui, pensijoms ir kitam panašiam atlyginimui, mokamiems už darbą, susijusį su Susitariančiosios Valstybės ar jos politinio padalinio arba vietos valdžios vykdoma ūkine komercine veikla.

20 straipsnis

Studentai

Išmokos, kurias pragyvenimui, mokymuisi arba stažuotei gauna studentas ar verslo praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirmiau minėtoje Valstybėje yra tik mokymosi arba stažuotės tikslais, nėra apmokestinamos pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei tos išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Susitariančiosios Valstybės ribų. Šiame straipsnyje nustatyta išimtis taikoma verslo praktikantui, bet tik ne ilgesnį nei vienu metų laikotarpį nuo dienos, kurią jis pradeda savo stažuotę toje Susitariančiojoje Valstybėje.

21 straipsnis

Neskelbiama partnerystė

Neatsižvelgiant į bet kurias kitas šios Sutarties nuostatas, bet kokios neskelbiamojo partnerio gautos pajamos ar prieaugio pajamos, susijusios su neskelbiamosios partnerystės (*Tokumei Kumiai*) sutartimi ar kita panašia sutartimi, gali būti apmokestinamos Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje tokios pajamos ir prieaugio pajamos susidaro, vadovaujantis tos Susitariančiosios Valstybės įstatymais.

22 straipsnis

Kitos pajamos

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento įvairių rūšių pajamos, neatsižvelgiant į tai, kur jos susidaro ir neaptartos šios Sutarties pirmesniuose straipsniuose, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, išskyrus pajamas iš 6 straipsnio 2 dalyje apibrėžto nekilnojamojo turto, jei tokių pajamų gavėjas, kai jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo ūkinę komercinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra faktiškai susiję su ta nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnio nuostatos.

3. Jei dėl ypatingų santykių tarp 1 dalyje nurodyto rezidento ir mokėtojo arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens 1 dalyje nurodytų pajamų suma yra didesnė už sumą, dėl kurios rezidentas ir mokėtojas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju pajamų perviršis tebelieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

23 straipsnis

Teisė gauti lengvatas

1. Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi teisę gauti lengvatas, suteikiamas 10 straipsnio 3 dalies, 11 straipsnio 3 dalies ar 12 straipsnio 1 dalies nuostatomis, jei toks rezidentas yra 2 dalyje nurodytas asmuo, kuris turi teisę gauti naudą.

2. Susitariančiosios Valstybės rezidentas yra asmuo, turintis teisę gauti naudą, jei toks rezidentas yra:

- a) fizinis asmuo;
- b) Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė, bet kuris jos politinis padalinys arba vietos valdžios institucija ar jos centrinis bankas;
- c) bendrovė, jei jos pagrindinės klasės akcijomis reguliariai prekiaujama vienoje ar daugiau pripažintų biržų;
- d) pensijų fondas, jei mokestinių metų, už kuriuos pateikiamas reikalavimas dėl lengvatos, pradžioje bent 50 proc. tos lengvatos gavėjų, narių ar dalyvių yra fiziniai asmenys, vienos iš Susitariančiųjų Valstybių rezidentai;
- e) asmuo, įsteigtas pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, ir veikiantis išimtinai religiniais, labdaros, švietimo, mokslo, meno, kultūros ar viešaisiais tikslais, jei tos Susitariančiosios Valstybės mokesčių įstatymais nustatyta, kad visos to asmens pajamos ar jų dalis yra atleidžiamos nuo mokesčių ar
- f) subjektas, kuris nėra fizinis asmuo, jei bet kurios Susitariančiosios Valstybės rezidentams, kurie taikant a, b, c, d ar e punktus yra asmenys, turintys teisę gauti naudą, tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso bent 50 proc. to subjekto akcininkų balsų ar kitų turtinių teisių.

3. Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi teisę gauti lengvatą, suteikiamą 10 straipsnio 3 dalies, 11 straipsnio 3 dalies arba 12 straipsnio 1 dalies nuostatomis, atitinkamoje dalyje nurodytoms pajamoms, jei:

- a) kai tai susiję su pensijų fondu, mokestinių metų, už kuriuos pateikiamas reikalavimas dėl lengvatos, pradžioje bent 75 proc. fondo paramos gavėjų, narių ar dalyvių yra fiziniai asmenys, prilygstantys lengvatos gavėjams ar
- b) visais kitais atvejais, asmenims, kurie prilygsta lengvatos gavėjams, tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso bent 75 proc. to rezidento akcininkų balsų ar kitų turtinių teisių.

4. Taikant 2 dalies f punkto ir 3 dalies b punkto nuostatas, laikoma, kad Susitariančiosios Valstybės rezidentas atitinka šiuose punktuose nurodytas sąlygas tik tada, jei toks rezidentas atitinka tas sąlygas dvylikos mėnesių laikotarpiu, įskaitant mokėjimo dieną (kai tai susiję su dividendais, dieną, kurią nustatoma teisė gauti dividendus).

5. a) Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi teisę gauti lengvatą, suteikiamą 10 straipsnio 3 dalies, 11 straipsnio 3 dalies ar 12 straipsnio 1 dalies nuostatomis atitinkamoje dalyje nurodytoms pajamoms, jei:

- i) rezidentas vykdo verslo veiklą toje Susitariančiojoje Valstybėje (veiklą, kuri nėra

investicijos, jų valdymas ar vien tik jų laikymas rezidento reikmėms, nebent ši veikla yra bankininkystė, draudimo veikla ar su vertybiniais popieriais susijusi ir vykdoma atitinkamai banko, draudimo įmonės ar vertybinių popierių maklerio veikla);

ii) tokios pajamos buvo gautos iš verslo veiklos ar yra atsitiktinės tokios veiklos atžvilgiu;

b) Jei Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna pajamų iš savo kitoje Susitariančiojoje Valstybėje vykdomos verslo veiklos arba gauna pajamų kitoje Susitariančiojoje Valstybėje iš asmens, kuris susijęs su rezidentu, kaip nurodyta 9 straipsnio 1 dalies a arba b punktuose, laikoma, kad tokios pajamos atitinka šios dalies a punkte nurodytas sąlygas tik tada, jei pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Valstybėje rezidento vykdoma verslo veikla yra iš esmės susijusi su ta pačia kitoje Susitariančiojoje Jurisdikcijoje vykdoma veikla. Tai, ar tokia verslo veikla taikant šį punktą yra iš esmės susijusi, nustatoma remiantis visais faktais ir aplinkybėmis.

c) Nustatant, ar asmuo vykdo verslo veiklą Susitariančiojoje Valstybėje pagal a punktą, laikoma, kad ūkinės bendrijos vykdoma verslo veikla, kurioje asmuo dalyvauja kaip partneris, ar su tokiu asmeniu susijusių asmenų vykdoma verslo veikla, yra tokio asmens vykdoma veikla. Asmuo laikomas susijusiu su kitu asmeniu, jei kiekvienam iš jų tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso bent 50 proc. kito asmens turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. bendrovės akcininkų balsų), arba trečiam asmeniui tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso bent 50 proc. turtinių interesų (arba, jei tai bendrovė, bent 50 proc. bendrovės akcininkų balsų). Bet kuriuo atveju asmuo yra susijęs su kitu asmeniu, jeigu, remiantis visais reikšmingais faktais ir aplinkybėmis, vienas kontroliuoja kitą arba juos abu kontroliuoja tas pats asmuo ar asmenys.

6. Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kuris nėra nei turintis teisę gauti naudą asmuo, nei asmuo, turintis teisę pagal 3 ar 5 dalies nuostatas gauti lengvatą, suteikiamą 10 straipsnio 3 dalies, 11 straipsnio 3 dalies ar 12 straipsnio 1 dalies nuostatomis, vis tiek turi teisę gauti tokią lengvatą, jei Susitariančiosios Valstybės, iš kurios prašoma tokios lengvatos, kompetentingas asmuo, to rezidento prašymu, nustato, kad nei tokio rezidento įsisteigimu, įsigijimu ar išlaikymu, nei jo vykdoma veikla nesiekama, kaip vieno iš pagrindinių tikslų, gauti tokią lengvatą. Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo, kuriam buvo pateiktas toks prašymas, prieš atmesdamas prašymą tariasi su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu.

7. Šiame straipsnyje:

a) sąvoka *pagrindinė akcijų klasė* reiškia bendrovės akcijų klasę ar klases, kurios sudaro didžiąją bendrovės akcininkų balsų dalį;

b) sąvoka *pripažinta birža* reiškia:

i) bet kurią biržą, įsteigtą Japonijos finansinių priemonių ir biržos įstatyme (1948 m. Įstatymas Nr. 25) nustatytais sąlygomis;

ii) bet kurią reguliuojamą rinką pagal 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES (su pakeitimais), ar bet kurią vėlesnę direktyvą;

iii) Honkongo biržas ir tarpuskaitos namus, NASDAQ biržų sistemą, Niujorko vertybinių popierių biržą, Singapūro biržą, SIX Swiss biržą ir Taivano vertybinių popierių biržą;

iv) bet kurią kitą biržą, kurią Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, taikydami šį straipsnį, susitaria pripažinti;

c) sąvoka *pensijų fondas* – bet kuris asmuo, kuris:

i) įsteigiamas pagal Susitariančiosios Valstybės įstatymus;

ii) veikia iš esmės tam, kad administruotų ar užtikrintų pensijas, pensijų išmokas ar kitas panašias išmokas arba uždirbtų pajamas kitų pensijų fondų naudai;

iii) yra atleistas nuo toje Susitariančiojoje Valstybėje imamų mokesčių, taikomų iš ii papunktyje nurodytos veiklos gautoms pajamoms;

d) sąvoka *lygiavertis naudos gavėjas* reiškia bet kurį asmenį, kuris turėtų teisę gauti lengvatą, taikomą pajamoms, dėl kurių Susitariančiosios Valstybės prašoma suteikti šioje Sutartyje nustatytą lengvatą, kurią ji suteikia vadovaudamasi savo teise, šia Sutartimi ar bet kuriuo kitu tarptautiniu dokumentu, jei tokia lengvata yra lygiavertė lengvatai, kuri turi būti suteikiama toms pajamoms pagal šią Sutartį.

8. Neatsižvelgiant į kitas Sutarties nuostatas, Sutarties lengvata nesuteikiama pajamoms, jei, atsižvelgiant į visus reikšmingus faktus ir aplinkybes, būtų pagrįsta daryti išvadą, kad gauti tokią lengvatą buvo pagrindinis bet kurio susitarimo ar sandorio, kuris tiesiogiai ar netiesiogiai lėmė tos lengvatos atsiradimą, tikslas, nebent nustatoma, kad tos lengvatos suteikimas tokiomis aplinkybėmis atitinka konkrečių Sutarties nuostatų tikslus.

24 straipsnis

Dvigubo apmokestinimo išvengimas

1. Vadovaujantis Japonijos įstatymų nuostatomis dėl leidimo taikyti lengvatą Japonijos mokesčiui, mokėtinam bet kurioje šalyje, išskyrus Japoniją, kai Japonijos rezidentas gauna pajamų Lietuvoje, kurios gali būti apmokestinamos Lietuvoje, vadovaujantis šios Sutarties nuostatomis, toms tokio rezidento pajamoms taikomam Japonijos mokesčiui leidžiama taikyti lengvatą, lygią mokėtino Lietuvos mokesčio sumai. Tačiau šios lengvatos suma neturi viršyti tokioms pajamoms taikomo Japonijos mokesčio sumos.

2. Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamų, kurios vadovaujantis šios Sutarties nuostatomis gali būti apmokestinamos Japonijoje, Lietuva, jei jos įstatymuose toms pajamoms nenustatomas palankesnis apmokestinimas, leidžia iš to rezidento toms pajamos taikytino Lietuvos mokesčio išskaičiuoti sumą, lygią Japonijoje sumokėtam tokių pajamų Japonijos mokesčiui. Tačiau bet kuriuo atveju ta išskaičiuojama suma neturi būti didesnė už tą prieš išskaičiavimą apskaičiuoto Lietuvos pajamų mokesčio dalį, priskiriamą pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos Japonijoje.

25 straipsnis

Nediskriminavimas

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalinių subjektų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su tuo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje tokiomis pat aplinkybėmis, visų pirma rezidavimo požiūriu, neturi būti kitokie arba didesni už tos kitos Susitariančiosios Valstybės nacionalinių subjektų esamą arba galimą apmokestinimą ir su tuo susijusius reikalavimus. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, šios dalies nuostatos taip pat taikomos asmenims, kurie nėra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti nepalankesnis negu tos kitos Susitariančiosios Valstybės tą pačią veiklą vykdančių įmonių apmokestinimas. Šios dalies nuostatos neturi būti aiškinamos kaip nuostatos, kuriomis Susitariančioji Valstybė įpareigojama apmokestinant kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentus teikti jiems kokias nors asmenines mokesčių nuolaidas, lengvatas arba sumažinimą, kokie yra teikiami jos rezidentams dėl jų civilinio statuso arba šeiminių aplinkybių.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 8 dalies arba 12 straipsnio 4 dalies ar 22 straipsnio 3 dalies nuostatos, palūkanos, honoraras ir kitos išmokos, kuriuos Susitariančiosios Valstybės įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį pelną išskaitomi tokiomis pat sąlygomis, kaip ir mokami pirmiau minėtos Susitariančiosios Valstybės rezidentui.

4. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas kapitalas ar jo dalis priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni už pirmiau minėtos Susitariančiosios Valstybės kitų panašių įmonių esamą ar galimą apmokestinimą ir su tuo susijusius reikalavimus.

5. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomos Susitariančiųjų Valstybių, politinių padalinių ar jų vietos valdžios institucijų vardu taikomiems visų rūšių ir tipų mokesčiams.

26 straipsnis

Abipusio susitarimo procedūra

1. Kai asmuo mano, kad dėl vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis yra arba bus apmokestinamas nesilaikant šios Sutarties nuostatų, jis gali, neatsižvelgiant į tų Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytas teisės gynimo priemonės, pateikti savo pareiškimą bet kurios Susitariančiosios Valstybės kompetentingam asmeniui. Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus, skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda Sutarties nuostatų neatitinkantis apmokestinimas.

2. Jei kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jei jis pats negali rasti patenkinamo sprendimo, jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu taip, kad būtų išvengta Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas įgyvendinamas neatsižvelgiant į Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi

išspręsti bet kokius sunkumus arba abejones, kylančius aiškinant arba taikant šią Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo Sutartyje nenustatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarti pagal ankstesnes šio straipsnio dalis, gali vieni su kitais palaikyti tiesioginį ryšį, įskaitant per iš jų pačių arba jų atstovų sudarytą jungtinę komisiją.

5. Jeigu:

a) pagal 1 dalį asmuo pateikė Susitariančiosios Valstybės kompetentingam asmeniui pareiškimą tuo pagrindu, kad dėl vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis buvo apmokestintas nesilaikant šios Sutarties nuostatų;

b) kompetentingi asmenys nepajėgia susitarti, kad išspręstų su pareiškimu susijusį klausimą, vadovaudamiesi 2 dalimi, per dvejus metus nuo pareiškimo pateikimo kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingam asmeniui,

bet kokie neišspręsti su pareiškimu susiję klausimai pateikiami spręsti arbitražui, jei asmuo to paprašo. Tačiau šie neišspręsti klausimai arbitražui spręsti neteikiami, jei bet kurios Susitariančiųjų Valstybių teismas ar administracinis teismas jau priėmė sprendimą šiais klausimais. Abipusio susitarimo, kuriuo įgyvendinamas arbitražo sprendimas yra privalomas abiem Susitariančiosioms Valstybėms ir turi būti įgyvendinamas neatsižvelgiant į bet kokius šių Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus, išskyrus atvejus, kai tiesiogiai su nagrinėjamu pareiškimu susijęs asmuo tokio abipusio susitarimo nepriima. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys gali abipusiu susitarimu nustatyti šios dalies taikymo būdą.

27 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kuri, kaip spėjama, gali būti svarbi įgyvendinant šios Sutarties nuostatas arba administruojant ar įgyvendinant Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymų, susijusių su Susitariančiųjų Valstybių, politinių padalinių ar jų vietos valdžios institucijų vardu taikomais visų rūšių ir tipų mokesčiais, nuostatas, tiek, kiek jose nustatytas apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai. Keitimasis informacija 1 ir 2 straipsniais neapriojamas.

2. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės pagal 1 dalį gauta informacija laikoma slapta tokia pat tvarka, kaip ir informacija, gauta pagal tos Susitariančiosios Valstybės vidaus įstatymus ir atskleidžiama tik asmenims ar institucijoms (įskaitant teismus ir administravimo institucijas), dalyvaujantiems apskaičiuojant ar renkant, taip pat išieškant 1 dalyje nurodytus mokesčius arba dalyvaujantiems su jais susijusiame teisiniame persekiojime ar ginčų nagrinėjimo procese arba pirmiau minėtų asmenų ir institucijų priežiūrą vykdančioms asmenims. Tokie asmenys arba institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Jie gali tokią informaciją atskleisti viešuose teismo posėdžiuose arba teismo sprendimuose. Neatsižvelgiant į pirmiau pateiktas nuostatas, Susitariančiosios Valstybės gauta informacija gali būti naudojama kitais tikslais, kai tokia informacija tokiais kitais tikslais gali būti naudojama pagal abiejų Susitariančiųjų Valstybių įstatymus, o informaciją teikiančios

Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo leidžia informaciją taip naudoti.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip tokios, kuriomis Susitariančioji Valstybė įpareigojama:

- a) taikyti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymų ir administravimo praktikos;
- b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymus arba įprastą administravimo tvarką;
- c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, ūkinės komercinės veiklos, pramoninę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą ar informaciją, kurių atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai.

4. Jei Susitariančioji Valstybė prašo informacijos pagal šį straipsnį, kita Susitariančioji Valstybė, norėdama gauti prašomą informaciją, naudoja savo informacijos rinkimo priemones net ir tada, kai tai kitai Susitariančiajai Valstybei tos informacijos nereikia jos pačios mokestiniais tikslais. Pirmiau minėtame sakinyje minimam įpareigojimui taikomi 3 dalies apribojimai, tačiau tokie apribojimai jokių būdu negali būti aiškinami kaip leidžiantys Susitariančiajai Valstybei atsisakyti teikti informaciją vien tik todėl, kad ji pati nėra suinteresuota rinkti tokią informaciją.

5. 3 dalies nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip tokios, pagal kurias Susitariančiajai Valstybei leidžiama atsisakyti teikti informaciją vien tik todėl, kad informaciją turi bankas, kita finansinė institucija, atstovo ar agento arba patikėtinio teisėmis veikiantis asmuo ar todėl, kad ji susijusi su asmens nuosavybės interesais.

28 straipsnis

Pagalba surenkant mokesčius

1. Susitariančiosios Valstybės įsipareigoja teikti viena kitai pagalbą renkant nesumokėtus mokesčius. Ši pagalba 1 ir 2 straipsniais neapribojama. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys gali abipusiu susitarimu nustatyti šio straipsnio taikymo būdą.

2. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka *mokestinis reikalavimas* yra toliau pateikiamų mokėtinų mokesčių suma tiek, kiek apmokestinimas tais mokesčiais neprieštarauja šiai Sutarčiai ar bet kuriam kitam dokumentui, kurio šalys yra Susitariančiosios Valstybės, taip pat palūkanos, administracinės nuobaudos ir su tokios sumos surinkimu ar apsaugojimu susijusios išlaidos:

a) Japonijoje:

- i) 2 straipsnio 1 dalies a punkto i–iv papunkčiuose nurodyti mokesčiai;
- ii) specialus bendrovių pelno mokestis, skirtas rekonstrukcijai;
- iii) vartojimo mokestis;
- iv) vietos vartojimo mokestis;
- v) paveldimo turto mokestis;
- vi) dovanojamo turto mokestis;

b) Lietuvoje:

i) 2 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyti mokesčiai;

ii) pridėtinės vertės mokestis;

iii) nekilnojamojo turto mokestis;

iv) žemės mokestis;

v) paveldimo turto mokestis;

c) bet kurie kiti mokesčiai, dėl kurių Susitariančiųjų Valstybių Vyriausybės, pasikeisdamos diplomatinėmis notomis, kartais gali susitarti;

d) bet kurie tapatūs ar iš esmės panašūs mokesčiai, taikomi nuo šios Sutarties pasirašymo datos papildant a, b ar c punktuose nurodytus mokesčius arba vietoj jų.

3. Jei Susitariančiosios Valstybės mokestinis reikalavimas yra vykdytinas pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus ir ji turi sumokėti asmuo, kuris tuo metu pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus negali sutrukdyti to mokesčio surinkti, tos Susitariančiosios Valstybės kompetentingo asmens prašymu kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo pritaria tam mokesčio surinkimo mokestiniam reikalavimui. Tą mokestį pagal mokestinį reikalavimą renka ta kita Susitariančioji Valstybė, vadovaudamasi savo mokesčio pareigos vykdymo ir rinkimo įstatymo nuostatomis, kaip ir tuo atveju, jei renkami mokesčiai pagal mokestinį reikalavimą būtų tos kitos Susitariančiosios Valstybės, kuri atitiko šioje dalyje nustatytas tai kitai Susitariančiajai Valstybei leidžiančias pateikti prašymą sąlygas, mokestiniai reikalavimai.

4. Jei Susitariančiosios Valstybės mokestinis reikalavimas yra toks, kad pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus ji gali imtis apsaugos priemonių, norėdama užtikrinti, kad jis būtų surinktas, tos Susitariančiosios Valstybės kompetentingo asmens prašymu kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo pritaria, kad tam mokestiniam reikalavimui būtų suteiktos apsaugos priemonės. Ta kita Susitariančioji Valstybė imasi to mokestinio reikalavimo apsaugos priemonių, vadovaudamasi savo įstatymų nuostatomis, kaip ir tuo atveju, jei renkamas mokestinis reikalavimas būtų jos mokestinis reikalavimas, net jei tokių priemonių taikymo momentu mokestinis reikalavimas nėra vykdytinas pirmiau minėtoje Susitariančiojoje Valstybėje ar ji turi sumokėti asmuo, turintis teisę sutrukdyti tą mokestį surinkti.

5. Neatsižvelgiant į 3 ir 4 dalies nuostatas, mokestiniam reikalavimui, kuriam Susitariančioji Valstybė pritaria 3 ar 4 dalyje minimais tikslais, toje Susitariančiojoje Valstybėje netaikomi nei laiko apribojimai, nei suteikiama kokia nors pirmenybė, taikytina mokestiniam reikalavimui pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, vien dėl mokestinio reikalavimo pobūdžio. Be to, mokestiniam reikalavimui, kuriam Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo pritaria 3 ar 4 dalyje minimais tikslais, toje Susitariančiojoje Valstybėje nesuteikiama jokia pagal kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus tam mokestiniam reikalavimui taikoma pirmenybė.

6. Susitariančiosios Valstybės veiksmai, atliekami siekiant išieškoti mokestinį reikalavimą, kuriam ta Susitariančioji Valstybė pritaria taikydama 3 ar 4 dalį, dėl kurių poveikio, jei juos atliktų kita Susitariančioji Valstybė, būtų sustabdyti ar nutraukti mokestiniam reikalavimui, vadovaujantis tos kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymais,

taikomi laiko apribojimai, turi tokį poveikį pagal tos kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus. Pirmiau minėtos Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo praneša kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingam asmeniui apie tokius atliktus savo veiksmus.

7. Su Susitariančiosios Valstybės mokestinio reikalavimo buvimo faktu, teisėtumu ar suma susijusi byla neperduodama nagrinėti kitos Susitariančiosios Valstybės teismams ar administraciniams organams.

8. Jei bet kuriuo momentu po Susitariančiosios Valstybės kompetentingo asmens pateikto prašymo pagal 3 ar 4 dalį ir iki tol, kol kita Susitariančioji Valstybė surenka ir perveda atitinkamą mokestinį reikalavimą pirmiau minėtai Susitariančiajai Valstybei, atitinkamas mokestinis reikalavimas nustoja būti:

a) jei tai prašymas pagal 3 dalį, pirmiau minėtos Susitariančiosios Valstybės mokestiniu reikalavimu, kuris yra vykdytinas pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, ir kurį turi sumokėti asmuo, tuo metu negalintis pagal tos Susitariančiosios Valstybės įstatymus sutrukdyti jį surinkti arba

b) jei tai prašymas pagal 4 dalį, pirmiau minėtos Susitariančiosios Valstybės mokestiniu reikalavimu, kuriam ta Susitariančioji Valstybė pagal savo įstatymus gali suteikti apsaugos priemones, norėdama užtikrinti, kad jis būtų surinktas,

kompetentingas pirmiau minėtos Susitariančiosios Valstybės asmuo skubiai praneša kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingam asmeniui tą faktą ir, kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingo asmens pasirinkimu, pirmiau minėtosios Susitariančiosios Valstybės kompetentingas asmuo sustabdo arba atsiima savo prašymą.

9. Šio straipsnio nuostatos jokių būdu neturi būti suprantamos kaip nuostatos, kuriomis Susitariančioji Valstybė įpareigojama:

a) įgyvendinti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymų ir administravimo praktikos;

b) įgyvendinti priemones, kurios prieštarautų viešajai tvarkai;

c) teikti pagalbą, jei kita Susitariančioji Valstybė neįgyvendino visų pagrįstų mokesčių rinkimo ar atitinkamai apsaugos priemonių, kurios galimos pagal jos įstatymus ir administravimo praktiką;

d) teikti pagalbą tada, kai tai Susitariančiajai Valstybei tenkanti administracinė našta yra aiškiai neproporcinga naudai, kurią iš tos pagalbos gauna kita Susitariančioji Valstybė.

29 straipsnis

Diplomatinių atstovybių ir konsulinių įstaigų nariai

Ši Sutartis neturi įtakos mokestinėms privilegijoms, suteikiamoms diplomatinių atstovybių arba konsulinių įstaigų nariams pagal bendrąsias tarptautinės teisės normas arba specialių tarptautinių susitarimų nuostatas.

30 straipsnis

Antraštės

Šios Sutarties straipsnių antraštės įterpiamos vien tik dėl patogumo ir neturi poveikio Sutarties aiškinimui.

31 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Susitariančiosios Valstybės patvirtina šią Sutartį, vadovaudamosi kiekviena savo teisinėmis procedūromis, ir ji įsigalioja pasikeitimo diplomatinėmis notomis, kuriomis nurodomas toks patvirtinimas, dieną.

2. Ši Sutartis taikoma abiejose Susitariančioiose Valstybėse:

a) kai tai susiję su mokesčiais, imamais už mokestinius metus, mokesčiams už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kitų kalendorinių metų, einančių po metų, kuriais įsigalioja ši Sutartis, sausio 1 d. ar vėliau;

b) kai tai susiję su mokesčiais, imamais ne už mokestinius metus, mokesčiams, imamiems kitų kalendorinių metų, einančių po metų, kuriais įsigalioja ši Sutartis, sausio 1 d. ar vėliau.

3. Neatsižvelgiant į 2 dalies nuostatas, 27 ir 28 straipsnių nuostatos įsigalioja nuo šios Sutarties įsigaliojimo datos, neatsižvelgiant į dieną, kurią imami mokesčiai, ar mokestinius metus, už kuriuos jie imami.

32 straipsnis

Nutraukimas

Ši Sutartis galioja tol, kol viena Susitariančiųjų Valstybių ją nutraukia. Bet kuri Susitariančioji Valstybė gali Sutartį nutraukti, diplomatiniais kanalais perduodama rašytinį pranešimą apie nutraukimą kitai Susitariančiajai Valstybei bent prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų, prasidedančių pasibaigus penkeriems metams nuo šios Sutarties įsigaliojimo datos, pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nebetaikoma abiejose Susitariančioiose Valstybėse:

a) kai tai susiję su mokesčiais, imamais už mokestinius metus, mokesčiams už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kitų kalendorinių metų, einančių po metų, kuriais pateikiamas pranešimas, sausio 1 d. ar vėliau;

b) kai tai susiję su mokesčiais, imamais ne už mokestinius metus, mokesčiams, imamiems kitų kalendorinių metų, einančių po metų, kuriais pateikiamas pranešimas, sausio 1 d. ar vėliau.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Pasirašyta dviem egzemplioriais 20..... m. d. anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

JAPONIJOS VARDU

PROTOKOLAS

Lietuvos Respublika ir Japonija, pasirašydamos Sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos (toliau – Sutartis), susitarė dėl šių nuostatų, kurios yra neatsiejama minėtos Sutarties dalis.

1. Atsižvelgiant į Sutarties 4 straipsnio 1 dalį:

Suprantama, kad asmuo turi „prievolę mokėti mokestį“ Susitariančiojoje Valstybėje, net jei visos jo pajamos ar jų dalis atleidžiamos nuo mokesčio toje Susitariančiojoje Valstybėje dėl to, kad jos atitinka tos Susitariančiosios Valstybės mokesčių įstatymuose nustatytus atleidimo nuo mokesčių reikalavimus.

2. Atsižvelgiant į Sutarties 7 straipsnį:

a) Sutarties 7 straipsnio 1–6 dalys išbraukiamos ir tą dieną, dėl kurios Susitariančiųjų Valstybių Vyriausybės, pasikeisdamos diplomatinėmis notomis, turi susitarti, pakeičiamos toliau pateikiamomis nuostatomis:

„1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, jei įmonė nevykdo ūkinės komercinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė ūkinę komercinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas, priskirtinas vadovaujantis 2 dalimi tai nuolatinei buveinei, gali būti apmokestinamas toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Taikant šį ir 24 straipsnius, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje 1 dalyje nurodytai nuolatinei buveinei priskirtinas pelnas, kokį ji galėtų gauti, visų pirma per savo santykius su kitomis įmonės dalimis, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis, atsižvelgiant į įmonės per nuolatinę buveinę ir per kitas įmonės dalis atliekamas funkcijas, naudojamą turtą ir prisiimtą riziką.

3. Jeigu, vadovaujantis 2 dalimi, Susitariančioji Valstybė patikslina pelną, kuris priskiriamas vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės nuolatinei buveinei ir atitinkamai apmokestina įmonės pelną, kuris buvo apmokestintas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, ta kita Susitariančioji Valstybė, atitinkamai patikslina joje imamo tokio pelno mokesčio sumą tiek, kiek būtina siekiant išvengti tokio pelno dvigubo apmokestinimo. Nustatant, kaip šią sumą reikia tikslinti, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys prireikus konsultuojasi tarpusavyje.

4. Kai pelnas apima pajamas, kurios atskirai aptariamose kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos kitų straipsnių nuostatomis.“

b) Sutarties 7 straipsnio 1–4 dalių nuostatos su pakeitimais, padarytais a papunkčio nuostatomis, galioja įmonės pelnui už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius a papunktyje nurodytą dieną arba vėliau. Kol Sutarties 7 straipsnio 1–4 dalių nuostatos su pakeitimais, padarytais a papunkčio nuostatomis, neįsigaliojo, lieka galioti Sutarties 7 straipsnio pirminių dalių 1–6 nuostatos.

3. Atsižvelgiant į Sutarties 26 straipsnio 5 dalį:

a) Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu sutarimu nustato tvarką,

kuria siekiama užtikrinti, kad arbitražo sprendimas bus įgyvendintas per dvejus metus nuo Sutarties 26 straipsnio 5 dalyje nurodyto arbitražo prašymo pateikimo, nebent tiesiogiai su klausimu, dėl kurio pateiktas arbitražo prašymas, susijusio asmens veiksmai ar neveikimas trukdo išspręsti klausimą arba nebent Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys ir minėtas asmuo susitaria kitaip.

b) Arbitrų kolegija sudaroma vadovaujantis šiomis taisyklėmis:

i) arbitrų kolegiją sudaro trys nariai, kurie yra fiziniai asmenys, turintys kompetencijos ir patirties tarptautinių mokesčių srityje;

ii) kiekvienas Susitariančiųjų Valstybių kompetentingas asmuo paskiria vieną arbitrą, neatsižvelgdamas į tai, ar jis yra kurios nors Susitariančiosios Valstybės nacionalinis subjektas ar ne. Du Susitariančiųjų Valstybių kompetentingų asmenų paskirti arbitrai paskiria trečiąjį arbitrą, kuris, vadovaujantis Susitariančiųjų Valstybių sutartomis procedūromis, atlieka arbitražo kolegijos pirmininko pareigas;

iii) nė vienas arbitras negali būti kurios nors Susitariančiųjų Valstybių mokesčių institucijos darbuotojas, arbitras taip pat negali būti paskiriamas, jei eidamas kokias nors pareigas nagrinėjo klausimą, dėl kurio buvo pateiktas arbitražo prašymas. Trečiasis arbitras neturi būti kurios nors Susitariančiosios Valstybės nacionalinis subjektas, ir jis negali būti turėjęs įprastinės gyvenamosios vietos kurioje nors Susitariančiojoje Valstybėje ar būti buvęs kurios nors Susitariančiosios Valstybės įdarbintas;

iv) Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys užtikrina, kad visi arbitrai, prieš pradėdami veiklą arbitražo procese, susitartų, nusiųsdami raštus kiekvienam Susitariančiųjų Valstybių kompetentingam asmeniui, laikytis tokių pat konfidencialumo ir informacijos neatskleidimo įsipareigojimų, kaip nustatyta Sutarties 27 straipsnio 2 dalyje ir Susitariančiųjų Valstybių įstatymuose, ir kad minėti įsipareigojimai jiems būtų taikomi;

v) kiekvienas Susitariančiųjų Valstybių kompetentingas asmuo padengia savo paskirto arbitro ir savo paties išlaidas. Trečiojo arbitro išlaidas ir kitas su arbitražo procesu susijusias išlaidas lygiomis dalimis padengia Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos.

c) Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys be pagrindo nedelsdami pateikia arbitražo sprendimui priimti būtiną informaciją.

d) Arbitražo sprendimas aiškinamas taip:

i) arbitražo sprendimas neturi precedentinės galios;

ii) arbitražo sprendimas yra galutinis, nebent kurios nors Susitariančiosios Valstybės teismas nustato, kad tas sprendimas nevykdytinas dėl Sutarties 26 straipsnio 5 dalies pažeidimo, dėl minėtos dalies ar bet kurios, vadovaujantis Sutarties 26 straipsnio 5 dalimi, nustatytos procedūrinės taisyklės ir a punkto pažeidimo, kuris galėjo pagrįstai paveikti sprendimą. Jei nustatoma, kad sprendimas nevykdytinas dėl pažeidimo, laikoma, kad arbitražo prašymas nebuvo pateiktas ir arbitražo procesas neįvyko (išskyrus, kai taikomi b punkto iv ir v papunkčiai).

e) Jeigu bet kuriuo momentu prieš arbitrų kolegijai pateikiant Susitariančiųjų Valstybių kompetentingiems asmenims ir asmeniui, pateikusiam arbitražo prašymą, sprendimą dėl nagrinėjamo klausimo:

i) Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys pasiekia abipusį susitarimą išspręsti klausimą vadovaudamiesi Sutarties 26 straipsnio 2 dalimi arba

ii) tas asmuo atsiima prašymą dėl arbitražo ar

iii) arbitražo procese bet kurios Susitariančiosios Valstybės teismas ar administracinis teismas priima sprendimą dėl nagrinėjamo klausimo,

procedūros, atliekamos vadovaujantis Sutarties 26 straipsniu ir susijusios su nagrinėjamu klausimu, nutraukiamos.

f) Jeigu klausimas, dėl kurio pateiktas arbitražo prašymas, dar nebaigtas nagrinėti ar tebenagrinėjamas pagal apeliacinį skundą, laikoma, kad tiesiogiai su nagrinėjamu klausimu susijęs asmuo nepriima abipusio susitarimo, kuriuo įgyvendinamas arbitražo sprendimas dėl pareiškimo, jei bet kuris tiesiogiai su nagrinėjamu klausimu susijęs asmuo, kuris yra teismo proceso ar apeliacinio skundo šalis, per 60 dienų nuo arbitražo sprendimo gavimo neatšaukia visų arbitražo procese išspręstų klausimų, kad jų nenagrinėtų atitinkamas teismas ar administracinis teismas. Tada Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys minėto klausimo toliau nagrinėti negali.

g) Sutarties 26 straipsnio 5 dalies ir šios dalies nuostatos netaikomos atvejams, kurie reglamentuojami Sutarties 4 straipsnio 3 dalimi.

4. Atsižvelgiant į Sutarties 27 straipsnio 3 dalį:

Sutarties 27 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos jokių būdu neturi būti suprantamos, kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę gauti ar teikti informaciją, kuri atskleistų konfidencialius kliento ir įgalioto teisininko, advokato ar kito pripažinto teisinio atstovo tarpusavio pranešimus, jei tokie pranešimai yra:

a) parengiami siekiant teisinės konsultacijos ar ją teikiant arba

b) parengiami tam, kad jais būtų naudojamosi esamame ar ketinamame surengti teismo procese.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

Pasirašyta dviem egzemplioriais 20..... m. d. anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

JAPONIJOS VARDU

CONVENTION BETWEEN
THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND JAPAN
FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME
AND THE PREVENTION OF TAX EVASION AND AVOIDANCE

the Republic of Lithuania and Japan,

Desiring to further develop their economic relationship
and to enhance their co-operation in tax matters,

Intending to conclude a Convention for the elimination
of double taxation with respect to taxes on income without
creating opportunities for non-taxation or reduced taxation
through tax evasion or avoidance (including through treaty-
shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in
this Convention for the indirect benefit of residents of
third States),

Have agreed as follows:

Article 1
PERSONS COVERED

1. This Convention shall apply to persons who are residents
of one or both of the Contracting States.
2. For the purposes of this Convention, income derived by
or through an entity or arrangement that is treated as wholly
or partly fiscally transparent under the tax law of either
Contracting State shall be considered to be income of a
resident of a Contracting State but only to the extent that
the income is treated, for purposes of taxation by that
Contracting State, as the income of a resident of that
Contracting State. In no case shall the provisions of this
paragraph be construed so as to affect a Contracting State's
right to tax the residents of that Contracting State. For
the purposes of this paragraph, the term "fiscally
transparent" means situations where, under the tax law of a
Contracting State, income or part thereof of an entity or
arrangement is taxed not at the level of the entity or
arrangement but at the level of the persons who have an
interest in that entity or arrangement as if that income or
part thereof were directly derived by such persons at the
time when that income or part thereof is realised whether or
not that income or part thereof is distributed by that entity
or arrangement to such persons.

Article 2
TAXES COVERED

1. The existing taxes to which this Convention shall apply are:

- (a) in the case of Japan:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the corporation tax;
 - (iii) the special income tax for reconstruction;
 - (iv) the local corporation tax; and
 - (v) the local inhabitant taxes(hereinafter referred to as "Japanese tax"); and
- (b) in the case of Lithuania:
 - (i) the profit tax; and
 - (ii) the personal income tax(hereinafter referred to as "Lithuanian tax").

2. This Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

Article 3
GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

- (a) the term "Japan", when used in a geographical sense, means all the territory of Japan, including its territorial sea, in which the laws relating to Japanese tax are in force, and all the area beyond its territorial sea, including the seabed and subsoil thereof, over which Japan has sovereign rights in accordance with international law and in which the laws relating to Japanese tax are in force;

- (b) the term "Lithuania" means the Republic of Lithuania and, when used in the geographical sense, means the territory under its sovereignty and other areas over which the Republic of Lithuania exercises sovereign rights or jurisdiction in accordance with international law;
- (c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Lithuania or Japan, as the context requires;
- (d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
- (e) the term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
- (f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
- (g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (h) the term "competent authority" means:
 - (i) in the case of Japan, the Minister of Finance or his authorised representative; and
 - (ii) in the case of Lithuania, the Minister of Finance or his authorised representative;
- (i) the term "national", in relation to a Contracting State, means:
 - (i) any individual possessing the nationality of that Contracting State; and
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State.

2. As regards the application of this Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that Contracting State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that Contracting State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Contracting State.

Article 4 RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that Contracting State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of head or main office, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that Contracting State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that Contracting State in respect only of income from sources in that Contracting State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- (a) he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State of which he is a national;

- (d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to determine by mutual agreement the Contracting State of which such person shall be deemed to be a resident for the purposes of this Convention, having regard to its place of head or main office, its place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to any relief or exemption from tax provided by the Convention.

Article 5 PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- (a) a place of management;
- (b) a branch;
- (c) an office;
- (d) a factory;
- (e) a workshop; and
- (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. (a) A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

- (b) Activities carried on offshore in a Contracting State in connection with the exploration or exploitation of natural resources situated in that Contracting State constitute a permanent establishment only if such activities are carried on for a period or periods exceeding in the aggregate 30 days in any twelve month period commencing or ending in the taxable year concerned.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any activity not listed in subparagraphs (a) to (d), provided that this activity has a preparatory or auxiliary character; or
- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Paragraph 4 shall not apply to a fixed place of business that is used or maintained by an enterprise if the same enterprise or a closely related enterprise carries on business activities at the same place or at another place in the same Contracting State and:

- (a) that place or other place constitutes a permanent establishment for the enterprise or the closely related enterprise under the provisions of this Article; or
- (b) the overall activity resulting from the combination of the activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, is not of a preparatory or auxiliary character,

provided that the business activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, constitute complementary functions that are part of a cohesive business operation.

6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 but subject to the provisions of paragraph 7, where a person is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise and, in doing so, habitually concludes contracts, or habitually plays the principal role leading to the conclusion of contracts that are routinely concluded without material modification by the enterprise, and these contracts are:

- (a) in the name of the enterprise; or
- (b) for the transfer of the ownership of, or for the granting of the right to use, property owned by that enterprise or that the enterprise has the right to use; or
- (c) for the provision of services by that enterprise,

that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

7. Paragraph 6 shall not apply where the person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State carries on business in the first-mentioned Contracting State as an independent agent and acts for the enterprise in the ordinary course of that business. Where, however, a person acts exclusively or almost exclusively on behalf of one or more enterprises to which it is closely related, that person shall not be considered to be an independent agent within the meaning of this paragraph with respect to any such enterprise.

8. For the purposes of this Article, a person is closely related to an enterprise if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same persons or enterprises. In any case, a person shall be considered to be closely related to an enterprise if one possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) or if another person possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) in the person and the enterprise.

9. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other Contracting State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6 INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property, rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources and rights to intangible assets to be produced by the exploration or exploitation carried on offshore in a Contracting State of natural resources situated therein; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property which is situated in a Contracting State and held by that company, the income derived by that owner from the letting or use in any other form (excluding the occupation by that owner himself) of such entitlement to the enjoyment may be taxed in that Contracting State.

5. The provisions of paragraphs 1, 3 and 4 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to the income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7 BUSINESS PROFITS

1. Profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that Contracting State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in that other Contracting State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. For the purposes of the preceding paragraphs of this Article, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8 SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.

2. Notwithstanding the provisions of Article 2, an enterprise of a Contracting State shall be exempt in respect of its carrying on the operation of ships or aircraft in international traffic from, in the case of an enterprise of Lithuania, the enterprise tax of Japan and, in the case of an enterprise of Japan, any tax similar to the enterprise tax of Japan which is imposed after the date of signature of this Convention in Lithuania.

3. The provisions of the preceding paragraphs of this Article shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9 ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that Contracting State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other Contracting State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned Contracting State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other Contracting State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, a Contracting State shall not change the profits of an enterprise of that Contracting State in the circumstances referred to in that paragraph after the expiry of the time limits provided for in the laws of that Contracting State and, in any case, after ten years from the end of the taxable year in which the profits that would be subjected to such change would, but for the conditions referred to in that paragraph, have accrued to that enterprise. The provisions of this paragraph shall not apply in the case of fraud or wilful default.

Article 10 DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State may also be taxed in that Contracting State according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State and beneficially owned by a person, other than an individual, who is a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other Contracting State.

4. The provisions of paragraphs 2 and 3 shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

5. The provisions of paragraph 3 shall not apply in the case of dividends which are deductible in computing the taxable income of the company paying the dividends in the Contracting State of which the company is a resident.

6. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.

7. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

8. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other Contracting State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other Contracting State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other Contracting State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other Contracting State.

Article 11 INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, interest arising in a Contracting State may also be taxed in that Contracting State according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State and beneficially owned by a person, other than an individual, who is a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other Contracting State.

4. The provisions of paragraph 3 shall not apply to interest that is determined by reference to receipts, sales, income, profits or other cash flow of the debtor or a related person, to any change in the value of any property of the debtor or a related person or to any dividends, partnership distribution or similar payment made by the debtor or a related person, or any other interest similar to such interest.

5. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures as well as other income that is subjected to the same taxation treatment as income from money lent by the laws of the Contracting State in which the income arises. Income dealt with in Article 10 and penalty charges for late payment shall not, however, be regarded as interest for the purposes of this Article.

6. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12 ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and beneficially owned by a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other Contracting State.

2. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, or any patent, trade mark, design or model, plan, or secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13
CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. Gains from the alienation of any property, other than immovable property referred to in Article 6, forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of any property, other than immovable property referred to in Article 6, pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other Contracting State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated by that enterprise in international traffic or any property, other than immovable property referred to in Article 6, pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that Contracting State.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares of a company or comparable interests, such as interests in a partnership or trust, may be taxed in the other Contracting State if, at any time during the 365 days preceding the alienation, these shares or comparable interests derived at least 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property, as defined in Article 6, situated in that other Contracting State, unless such shares or comparable interests are traded on a recognised stock exchange specified in subparagraph (b) of paragraph 7 of Article 23 and the resident and persons related to that resident own in the aggregate 10 per cent or less of the class of such shares or comparable interests.

5. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14
INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that Contracting State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in that other Contracting State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15
INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that Contracting State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other Contracting State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned Contracting State if:

- (a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the taxable year concerned, and
- (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other Contracting State, and
- (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other Contracting State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that Contracting State.

Article 16 DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors, or of a similar organ, of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

Article 17 ENTERTAINERS AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from that resident's personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other Contracting State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson acting as such accrues not to the entertainer or sportsperson but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

Article 18 PENSIONS

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration beneficially owned by a resident of a Contracting State shall be taxable only in that Contracting State.

Article 19 GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that Contracting State or political subdivision or local authority shall be taxable only in that Contracting State.

- b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other Contracting State and the individual is a resident of that other Contracting State who:
 - (i) is a national of that other Contracting State;
or
 - (ii) did not become a resident of that other Contracting State solely for the purpose of rendering the services.
- 2. (a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds which are created by, or to which contributions are made by, a Contracting State or a political subdivision or local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that Contracting State or political subdivision or local authority shall be taxable only in that Contracting State.
- (b) However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other Contracting State.
- 3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages, pensions, and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or local authority thereof.

Article 20 STUDENTS

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned Contracting State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that Contracting State, provided that such payments arise from sources outside that Contracting State. The exemption provided by this Article shall apply to a business apprentice only for a period not exceeding one year from the date on which he first begins his training in that Contracting State.

Article 21
SILENT PARTNERSHIP

Notwithstanding any other provisions of this Convention, any income and gains derived by a silent partner in respect of a silent partnership (Tokumei Kumiai) contract or another similar contract may be taxed in the Contracting State in which such income and gains arise and according to the laws of that Contracting State.

Article 22
OTHER INCOME

1. Items of income beneficially owned by a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that Contracting State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the beneficial owner of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

3. Where, by reason of a special relationship between the resident referred to in paragraph 1 and the payer or between both of them and some other person, the amount of the income referred to in paragraph 1 exceeds the amount which would have been agreed upon between them in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the income shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 23
ENTITLEMENT TO BENEFITS

1. A resident of a Contracting State shall be entitled to benefits granted by the provisions of paragraph 3 of Article 10, paragraph 3 of Article 11 or paragraph 1 of Article 12 if such resident is a qualified person as defined in paragraph 2.

2. A resident of a Contracting State is a qualified person only if such resident is either:

- (a) an individual;
- (b) the Government of that Contracting State, any political subdivision or local authority thereof, or the central bank thereof;
- (c) a company, provided that its principal class of shares is regularly traded on one or more recognised stock exchanges;
- (d) a pension fund, provided that, at the beginning of the taxable year for which the claim to the benefit is made, at least 50 per cent of its beneficiaries, members or participants are individuals who are residents of either Contracting State;
- (e) a person established under the laws of that Contracting State and operated exclusively for a religious, charitable, educational, scientific, artistic, cultural or public purpose, provided that the tax laws of that Contracting State provide that all or part of its income is exempted from tax; or
- (f) a person other than an individual, provided that residents of either Contracting State that are qualified persons by reason of subparagraph (a), (b), (c), (d) or (e) own, directly or indirectly, at least 50 per cent of the voting power or other beneficial interests of the person.

3. A resident of a Contracting State shall be entitled to a benefit granted by the provisions of paragraph 3 of Article 10, paragraph 3 of Article 11 or paragraph 1 of Article 12 with respect to an item of income described in the respective paragraph if:

- (a) in the case of a pension fund, at the beginning of the taxable year for which the claim to the benefit is made, at least 75 per cent of its beneficiaries, members or participants are individuals who are equivalent beneficiaries; or
- (b) in all other cases, persons that are equivalent beneficiaries own, directly or indirectly, at least 75 per cent of the voting power or other beneficial interests of that resident.

4. For the purposes of applying the provisions of subparagraph (f) of paragraph 2 and subparagraph (b) of paragraph 3, a resident of a Contracting State shall be considered to satisfy the conditions described in those subparagraphs only if such resident satisfies those conditions during the twelve month period including the date of the payment (in the case of dividends, the date on which entitlement to the dividends is determined).

5. (a) A resident of a Contracting State shall be entitled to a benefit granted by the provisions of paragraph 3 of Article 10, paragraph 3 of Article 11 or paragraph 1 of Article 12 with respect to an item of income described in the respective paragraph if:

(i) the resident is carrying on business in that Contracting State (other than the business of making or managing investments for the resident's own account, unless the business is banking, insurance or securities business carried on by a bank, insurance company or securities dealer); and

(ii) the item of income is derived in connection with, or is incidental to, that business.

(b) If a resident of a Contracting State derives an item of income from a business carried on by that resident in the other Contracting State or derives an item of income arising in the other Contracting State from a person that has with the resident a relationship described in subparagraph (a) or (b) of paragraph 1 of Article 9, the conditions described in subparagraph (a) of this paragraph shall be considered to be satisfied with respect to such item of income only if the business carried on in the first-mentioned Contracting State is substantial in relation to the business carried on in the other Contracting State. Whether such business is substantial for the purpose of this subparagraph shall be determined on the basis of all the facts and circumstances.

- (c) In determining whether a person is carrying on business in a Contracting State under subparagraph (a), the business conducted by a partnership in which that person is a partner or the business conducted by persons connected to such person shall be deemed to be conducted by such person. A person shall be connected to another if one owns, directly or indirectly, at least 50 per cent of the beneficial interests in the other (or, in the case of a company, at least 50 per cent of the voting power of the company) or a third person owns, directly or indirectly, at least 50 per cent of the beneficial interests (or, in the case of a company, at least 50 per cent of the voting power of the company) in each person. In any case, a person shall be considered to be connected to another if, on the basis of all the facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same person or persons.

6. A resident of a Contracting State that is neither a qualified person nor entitled under paragraph 3 or 5 to a benefit granted by the provisions of paragraph 3 of Article 10, paragraph 3 of Article 11 or paragraph 1 of Article 12 shall nevertheless be entitled to such benefit if the competent authority of the Contracting State to which the benefit is claimed, upon request from that resident, determines that the establishment, acquisition or maintenance of such resident and the conduct of its operations did not have as one of the principal purposes the obtaining of such benefit. The competent authority of the Contracting State to which such request has been made shall consult with the competent authority of the other Contracting State before rejecting the request.

7. For the purposes of this Article:

- (a) the term "principal class of shares" means the class or classes of shares of a company which represent a majority of the voting power of the company;
- (b) the term "recognised stock exchange" means:
- (i) any stock exchange established under the terms of the Financial Instruments and Exchange Law (Law No. 25 of 1948) of Japan;

- (ii) any regulated market pursuant to the Directive 2014/65/EU of the European Parliament and of the Council of 15 May 2014 on markets in financial instruments and amending Directive 2002/92/EC and Directive 2011/61/EU (as amended) or any successor Directive;
 - (iii) Hong Kong Exchanges and Clearing, the NASDAQ System, the New York Stock Exchange, Singapore Exchange, SIX Swiss Exchange and the Taiwan Stock Exchange; and
 - (iv) any other stock exchange which the competent authorities of the Contracting States agree to recognise for the purposes of this Article;
- (c) the term "pension fund" means any person that:
- (i) is constituted under the laws of a Contracting State;
 - (ii) is operated principally to administer or provide pensions, retirement benefits or other similar benefits or to earn income for the benefit of other pension funds; and
 - (iii) is exempt from tax in that Contracting State with respect to income derived from the activities described in clause (ii); and
- (d) the term "equivalent beneficiary" means any person who would be entitled to a benefit, with respect to the item of income in respect of which the benefit of this Convention is claimed to a Contracting State, granted by that Contracting State under the law of that Contracting State, this Convention or any other international instrument, provided that such benefit is equivalent to the benefit to be granted to that item of income under the Convention.

8. Notwithstanding the other provisions of this Convention, a benefit under the Convention shall not be granted in respect of an item of income if it is reasonable to conclude, having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that benefit, unless it is established that granting that benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of the Convention.

Article 24 ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the provisions of the laws of Japan regarding the allowance as a credit against Japanese tax of tax payable in any country other than Japan, where a resident of Japan derives income from Lithuania which may be taxed in Lithuania in accordance with the provisions of this Convention, the amount of Lithuanian tax payable in respect of that income shall be allowed as a credit against the Japanese tax imposed on that resident. The amount of credit, however, shall not exceed the amount of the Japanese tax which is appropriate to that income.

2. Where a resident of Lithuania derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Japan, unless a more favourable treatment provided in the laws of Lithuania is applicable to that income, Lithuania shall allow as a deduction from the Lithuanian tax on that income of that resident, an amount equal to the Japanese tax paid thereon in Japan. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Lithuanian tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in Japan.

Article 25 NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other Contracting State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. The provisions of this paragraph shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other Contracting State than the taxation levied on enterprises of that other Contracting State carrying on the same activities. The provisions of this paragraph shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 of Article 11, paragraph 4 of Article 12 or paragraph 3 of Article 22 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned Contracting State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned Contracting State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities.

Article 26 MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Contracting States, present his case to the competent authority of either Contracting State. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the provisions of this Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs of this Article.

5. Where,

- (a) under paragraph 1, a person has presented a case to the competent authority of a Contracting State on the basis that the actions of one or both of the Contracting States have resulted for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, and
- (b) the competent authorities are unable to reach an agreement to resolve that case pursuant to paragraph 2 within two years from the presentation of the case to the competent authority of the other Contracting State,

any unresolved issues arising from the case shall be submitted to arbitration if the person so requests. These unresolved issues shall not, however, be submitted to arbitration if a decision on these issues has already been rendered by a court or administrative tribunal of either Contracting State. Unless a person directly affected by the case does not accept the mutual agreement that implements the arbitration decision, that decision shall be binding on both Contracting States and shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic laws of these Contracting States. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this paragraph.

Article 27
EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that Contracting State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both Contracting States and the competent authority of the Contracting State supplying the information authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy.

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other Contracting State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 28
ASSISTANCE IN THE COLLECTION OF TAXES

1. The Contracting States shall lend assistance to each other in the collection of revenue claims. This assistance is not restricted by Articles 1 and 2. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this Article.

2. The term "revenue claim" as used in this Article means an amount owed in respect of the following taxes, insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention or any other instrument to which the Contracting States are parties, as well as interest, administrative penalties and costs of collection or conservancy related to such amount:

(a) in the case of Japan:

- (i) the taxes referred to in clauses (i) to (iv) of subparagraph (a) of paragraph 1 of Article 2;
- (ii) the special corporation tax for reconstruction;
- (iii) the consumption tax;
- (iv) the local consumption tax;
- (v) the inheritance tax; and
- (vi) the gift tax;

- (b) in the case of Lithuania:
 - (i) the taxes referred to in subparagraph (b) of paragraph 1 of Article 2;
 - (ii) the value added tax;
 - (iii) the immovable property tax;
 - (iv) the land tax; and
 - (v) the inheritance tax;
- (c) any other tax as may be agreed upon from time to time between the Governments of the Contracting States through an exchange of diplomatic notes;
- (d) any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the taxes covered by subparagraph (a), (b) or (c).

3. When a revenue claim of a Contracting State is enforceable under the laws of that Contracting State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that Contracting State, prevent its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that Contracting State, be accepted for purposes of collection by the competent authority of the other Contracting State. That revenue claim shall be collected by that other Contracting State in accordance with the provisions of its laws applicable to the enforcement and collection of its own taxes as if the revenue claim were a revenue claim of that other Contracting State that met the conditions allowing that other Contracting State to make a request under this paragraph.

4. When a revenue claim of a Contracting State is a claim in respect of which that Contracting State may, under its law, take measures of conservancy with a view to ensure its collection, that revenue claim shall, at the request of the competent authority of that Contracting State, be accepted for purposes of taking measures of conservancy by the competent authority of the other Contracting State. That other Contracting State shall take measures of conservancy in respect of that revenue claim in accordance with the provisions of its laws as if the revenue claim were a revenue claim of that other Contracting State even if, at the time when such measures are applied, the revenue claim is not enforceable in the first-mentioned Contracting State or is owed by a person who has a right to prevent its collection.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 3 and 4, a revenue claim accepted by the competent authority of a Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that Contracting State, be subject to the time limits or accorded any priority applicable to a revenue claim under the laws of that Contracting State by reason of its nature as such. In addition, a revenue claim accepted by the competent authority of a Contracting State for the purposes of paragraph 3 or 4 shall not, in that Contracting State, have any priority applicable to that revenue claim under the laws of the other Contracting State.

6. Acts carried out by a Contracting State in the collection of a revenue claim accepted by the competent authority of that Contracting State for purposes of paragraph 3 or 4 which if they were carried out by the other Contracting State would have the effect of suspending or interrupting the time limits applicable to the revenue claim in accordance with the laws of that other Contracting State shall have such effect under the laws of that other Contracting State. The competent authority of the first-mentioned Contracting State shall inform the competent authority of the other Contracting State of having carried out such acts.

7. Proceedings with respect to the existence, validity or the amount of a revenue claim of a Contracting State shall not be brought before the courts or administrative bodies of the other Contracting State.

8. Where, at any time after a request has been made by the competent authority of a Contracting State under paragraph 3 or 4 and before the other Contracting State has collected and remitted the relevant revenue claim to the first-mentioned Contracting State, the relevant revenue claim ceases to be

- (a) in the case of a request under paragraph 3, a revenue claim of the first-mentioned Contracting State that is enforceable under the laws of that Contracting State and is owed by a person who, at that time, cannot, under the laws of that Contracting State, prevent its collection, or
- (b) in the case of a request under paragraph 4, a revenue claim of the first-mentioned Contracting State in respect of which that Contracting State may, under its laws, take measures of conservancy with a view to ensure its collection

the competent authority of the first-mentioned Contracting State shall promptly notify the competent authority of the other Contracting State of that fact and, at the option of the competent authority of the other Contracting State, the competent authority of the first-mentioned Contracting State shall either suspend or withdraw its request.

9. In no case shall the provisions of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- (a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- (b) to carry out measures which would be contrary to public policy;
- (c) to provide assistance if the other Contracting State has not pursued all reasonable measures of collection or conservancy, as the case may be, available under its laws or administrative practice;
- (d) to provide assistance in those cases where the administrative burden for that Contracting State is clearly disproportionate to the benefit to be derived by the other Contracting State.

Article 29

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 30
HEADINGS

The headings of the Articles of this Convention are inserted for convenience of reference only and shall not affect the interpretation of the Convention.

Article 31
ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall be approved in accordance with the legal procedures of each of the Contracting States and shall enter into force on the date of exchange of diplomatic notes indicating such approval.

2. This Convention shall have effect in both Contracting States:

- (a) with respect to taxes levied on the basis of a taxable year, for taxes for any taxable years beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force; and
- (b) with respect to taxes levied not on the basis of a taxable year, for taxes levied on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, the provisions of Articles 27 and 28 shall have effect from the date of entry into force of this Convention without regard to the date on which the taxes are levied or the taxable year to which the taxes relate.

Article 32
TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention by giving written notice of termination through diplomatic channels to the other Contracting State at least six months before the end of any calendar year beginning after expiry of five years from the date of entry into force of the Convention. In such event, the Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

- (a) with respect to taxes levied on the basis of a taxable year, for taxes for any taxable years beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice is given; and
- (b) with respect to taxes levied not on the basis of a taxable year, for taxes levied on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice is given.

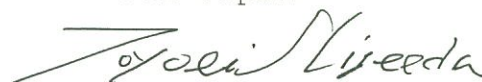
IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

DONE in duplicate at Vilnius this thirteenth day of July, 2017 in the English language.

For the Republic of Lithuania

For Japan

PROTOCOL

At the signing of the Convention between the Republic of Lithuania and Japan for the Elimination of Double Taxation with respect to Taxes on Income and the Prevention of Tax Evasion and Avoidance (hereinafter referred to as "the Convention"), the Republic of Lithuania and Japan have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Convention.

1. With reference to paragraph 1 of Article 4 of the Convention:

It is understood that a person is "liable to tax" in a Contracting State even where all or part of its income is exempted from tax in that Contracting State by satisfying the requirements for exemption specified in the tax laws of that Contracting State.

2. With reference to Article 7 of the Convention:

(a) Paragraphs 1 to 6 of Article 7 of the Convention shall be deleted and replaced by the following provisions on the date to be agreed between the Governments of the Contracting States through an exchange of diplomatic notes:

"1. Profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that Contracting State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits that are attributable to the permanent establishment in accordance with the provisions of paragraph 2 may be taxed in that other Contracting State.

2. For the purposes of this Article and Article 24, the profits that are attributable in each Contracting State to the permanent establishment referred to in paragraph 1 are the profits it might be expected to make, in particular in its dealings with other parts of the enterprise, if it were a separate and independent enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions, taking into account the functions performed, assets used and risks assumed by the enterprise through the permanent establishment and through the other parts of the enterprise.

3. Where, in accordance with paragraph 2, a Contracting State adjusts the profits that are attributable to a permanent establishment of an enterprise of one of the Contracting States and taxes accordingly profits of the enterprise that have been charged to tax in the other Contracting State, that other Contracting State shall, to the extent necessary to eliminate double taxation on these profits, make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

4. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article."

- (b) The provisions of paragraphs 1 to 4 of Article 7 of the Convention as amended by the provisions of subparagraph (a) shall have effect with respect to profits of an enterprise for any taxable years beginning on or after the date referred to in subparagraph (a). Until the provisions of paragraphs 1 to 4 of Article 7 of the Convention as amended by the provisions of subparagraph (a) have effect, the provisions of the original paragraphs 1 to 6 of Article 7 of the Convention shall continue to apply.

3. With reference to paragraph 5 of Article 26 of the Convention:

- (a) The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement establish a procedure in order to ensure that an arbitration decision will be implemented within two years from a request for arbitration as referred to in paragraph 5 of Article 26 of the Convention unless actions or inaction of a person directly affected by the case in respect of which the request for arbitration has been made hinder the resolution of the case or unless the competent authorities of the Contracting States and that person otherwise agree.
- (b) An arbitration panel shall be established in accordance with the following rules:

- (i) An arbitration panel shall consist of three arbitrators who are individuals with expertise or experience in international tax matters.
- (ii) Each of the competent authorities of the Contracting States shall appoint one arbitrator, whether he is a national of either Contracting State or not. The two arbitrators appointed by the competent authorities of the Contracting States shall appoint the third arbitrator who serves as the chair of the arbitration panel in accordance with the procedures agreed by the competent authorities of the Contracting States.
- (iii) No arbitrator shall be an employee of the tax authority of either Contracting State, nor have dealt with the case in respect of which the request for arbitration has been made in any capacity. The third arbitrator shall not be a national of either Contracting State, nor have had his usual place of residence in either Contracting State, nor have been employed by either Contracting State.
- (iv) The competent authorities of the Contracting States shall ensure that all arbitrators agree, in statements sent to each of the competent authorities of the Contracting States, prior to their acting in an arbitration proceeding, to abide by and be subject to the same confidentiality and non-disclosure obligations as those provided for in paragraph 2 of Article 27 of the Convention and the laws of the Contracting States.
- (v) Each of the competent authorities of the Contracting States shall bear the costs of its appointed arbitrator and its own expenses. The costs of the third arbitrator and other expenses associated with the conduct of the arbitration proceedings shall be borne by the competent authorities of the Contracting States in equal shares.

- (c) The competent authorities of the Contracting States shall provide the information necessary for the arbitration decision to all arbitrators without undue delay.
- (d) An arbitration decision shall be treated as follows:
 - (i) An arbitration decision has no precedential value.
 - (ii) An arbitration decision shall be final, unless that decision is found to be unenforceable by a court of either Contracting State due to a violation of paragraph 5 of Article 26 of the Convention, of this paragraph or of any procedural rule determined in accordance with paragraph 5 of Article 26 of the Convention and subparagraph (a) that may reasonably have affected the decision. If the decision is found to be unenforceable due to the violation, the request for arbitration shall be considered not to have been made and the arbitration proceedings shall be considered not to have taken place (except for the purposes of clauses (iv) and (v) of subparagraph (b)).
- (e) Where at any time before the arbitration panel has delivered a decision on a case to the competent authorities of the Contracting States and to the person who made the request for arbitration in respect of the case:
 - (i) the competent authorities of the Contracting States reach a mutual agreement to resolve the case pursuant to paragraph 2 of Article 26 of the Convention; or
 - (ii) that person withdraws the request for arbitration; or
 - (iii) a decision concerning the case is rendered by a court or administrative tribunal of either Contracting State during the arbitration proceedings;

the procedures under Article 26 of the Convention in respect of the case shall terminate.

- (f) Where a case in respect of which a request for arbitration has been made is pending in litigation or appeal, the mutual agreement that implements the arbitration decision on the case shall be considered not to be accepted by the person directly affected by the case if any person directly affected by the case who is a party to the litigation or appeal does not withdraw, within 60 days after receiving the arbitration decision, from consideration by the relevant court or administrative tribunal all issues resolved in the arbitration proceedings. In this case, the case shall not be eligible for any further consideration by the competent authorities of the Contracting States.
- (g) The provisions of paragraph 5 of Article 26 of the Convention and this paragraph shall not apply to cases falling within paragraph 3 of Article 4 of the Convention.

4. With reference to paragraph 3 of Article 27 of the Convention:

It is understood that in no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 of Article 27 of the Convention be construed so as to impose on a Contracting State the obligation to obtain or provide information that would reveal confidential communications between a client and an attorney, solicitor or other admitted legal representative where such communications are:

- (a) produced for the purposes of seeking or providing legal advice; or
- (b) produced for the purposes of use in existing or contemplated legal proceedings.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

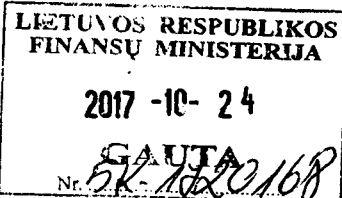
DONE in duplicate at Vilnius this thirteenth day of July, 2017 in the English language.

For the Republic of Lithuania

For Japan

LIETUVOS RESPUBLIKOS SUSISIEKIMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 17, LT-01505 Vilnius, tel. (8 5) 261 2363,
faks. (8 5) 212 4335, el. p. sumin@sumin.lt.

Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188620589

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai

2017-10-

Nr.

2017-10-16
1706199

Nr. (14.36-01)-6K-

DĖL TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ DERINIMO

Informuojame, kad Susisiekimo ministerija pagal kompetenciją neturi pastabų dėl teisės aktų projektų dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Japonijos Vyriausybės sutarties dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos ratifikavimo.

Vandens ir geležinkelių transporto
politikos departamento direktorius,
vykdantis ministerijos kanclerio
funkcijas

Andrius Šniuolis

D. Zadojenko, tel. (8 5) 239 3968, el. p. dmitrij.zadojenko@sumin.lt

100 Atkurtai
Lietuvai

LIETUVOS RESPUBLIKOS
FINANSŲ MINISTERIJA

2017 -10- 30

GAUTA
Nr. 5K-1620562

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT267044060000269484 AB SEB bankas, banko kodas 70440.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai

2017-04- Nr.

I 2017-10-16 Nr. (14.36-01)-6K-1706199

DĖL TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ DERINIMO

Teisingumo ministerija, pagal kompetenciją išnagrinėjusi Finansų ministerijos 2017 m. spalio 16 d. raštu Nr. (14.36-01)-6K-1706199 derinti pateiktus teisės aktų, būtinų Lietuvos Respublikos ir Japonijos sutarties dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos ratifikavimui, projektus, informuoja, jog pastabų ar pasiūlymų dėl pateiktų derinti teisės aktų projektų numatomo teisinio reguliavimo priemonių bei galimų pasekmių neturi.

Įvertinus pateiktų derinti teisės aktų projektų teisės techniką, pastebėtina, kad pateiktuose derinti teisės aktų projektuose vartojamas ketinamos ratifikuoti sutarties pavadinimas neturi skirtis nuo pačios sutarties pavadinimo.

Teisingumo viceministras

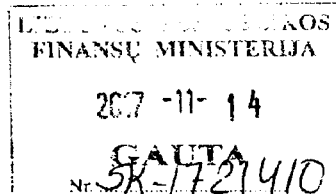
Raimondas Bakšys

Agnė Veršelytė, tel. (8 5) 266 2909, el. p. agne.verselyte@tm.lt

Originalas nebus siunčiamas

100 Atkurtai
Lietuvai

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŪKIO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 38 g., LT-01104 Vilnius, tel. 8 706 64 845 / 8 706 64 868,
faks. 8 706 64 762, el. p. kanc@ukmin.lt, <http://www.ukmin.lt>.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188621919

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai 2017-11- Nr. (23.6-71)-3-
I 2017-10-16 Nr. (14.36-01)-6K-1706199

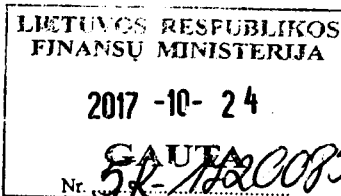
DĖL TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ DERINIMO

Atsakydami į Jūsų 2017 m. spalio 16 d. raštą Nr. (14.36-01)-6K-1706199 "Dėl teisės aktų projektų derinimo" (toliau – raštas), informuojame, kad raštu pateiktiems teisės aktų projektams dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Japonijos Vyriausybės sutarties dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos pastabų neturime.

Ūkio viceministrė

Lina Sabaitienė

Agnė Kavaliauskienė, tel. 8 706 64893, el. p. agne.kavaliauskiene@ukmin.lt

**EUROPOS TEISĖS DEPARTAMENTAS
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJOS**

Biudžetinė įstaiga, Vilniaus g. 23-7A, LT-01402 Vilnius, tel. 8 706 63 687, faks. 8 706 63 679,
el. p. etd@etd.lt. Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188600362

Lietuvos Respublikos finansų ministerijai 2017-10- Nr.
Į 2017-10-16 Nr. (14.36-01)-6K-1706199

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ĮSTATYMO „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS IR JAPONIJOS VYRIAUSYBĖS SUTARTIES DĖL PAJAMŲ DVIGUBO
APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ SLĖPIMO IR VENGIMO
PREVENCIJOS RATIFIKAVIMO“ PROJEKTO IR SUSIJUSIŲ TEISĖS AKTŲ
PROJEKTŲ DERINIMO**

Išnagrinėję Lietuvos Respublikos finansų ministerijos raštu pateiktus Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Japonijos Vyriausybės sutarties dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos ratifikavimo“ projektą, Lietuvos Respublikos Prezidento dekreto „Dėl teikimo Lietuvos Respublikos Seimui ratifikuoti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Japonijos Vyriausybės sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos“ projektą ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl kreipimosi į Respublikos Prezidentą su prašymu pateikti Lietuvos Respublikos Seimui ratifikuoti Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Japonijos Vyriausybės sutartį dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos“ projektą pažymime, kad pastabų dėl Europos Sąjungos teisės ir teisės aktų projektų atitikties neturime.

Generalinio direktoriaus pavaduotojas

Karolis Dieninis

Laima Bendoraitytė, tel. 706 63 891, el. p. laima.bendoraityte@etd.lt

2017 10 23 LB_isvada del LT ir Japonijos susitarimo del pajamu dvigubo apmokestinimo ir mokesciu.docx

100 Atkurtai
Lietuvai

LIETUVOS RESPUBLIKOS UŽSIENIO REIKALŲ MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, J.Tumo-Vaižganto g. 2, LT-01511 Vilnius, tel.: 8-7065 2444, 8-7065 2400,
faks. 8-7065 3090, el. p. urm@urm.lt, <http://www.urm.lt>
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188613242

Finansų ministerijai

2017-11-14 Nr. (22.21)3-5749

Į 2017-11-08 Nr. (14.36-01)-6K-1706638

DĖL TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ DERINIMO

Išnagrinėję pateiktus derinti teisės aktų, būtinų Lietuvos Respublikos ir Japonijos sutarčiai dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos ratifikuoti, projektus, informuojame, kad šiems projektams pritariame, pastabų ar pasiūlymų pagal kompetenciją neturime.

Ministerijos kanclerė

Jūratė Raguckienė

A. Dambrauskas, 870652217, aleksas.dambrauskas@urm.lt

100 Atkurtai
Lietuvai

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ**

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL KREIPIMOSI Į
RESPUBLIKOS PREZIDENTĄ SU PRAŠYMU PATEIKTI LIETUVOS RESPUBLIKOS
SEIMUI RATIFIKUOTI LIETUVOS RESPUBLIKOS IR JAPONIJOS SUTARTĮ DĖL
PAJAMŲ Dvigubo APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ SLĖPIMO IR
VENGIMO PREVENCIJOS“ PROJEKTO,
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS PREZIDENTO DEKRETO „DĖL TEIKIMO LIETUVOS
RESPUBLIKOS SEIMUI RATIFIKUOTI LIETUVOS RESPUBLIKOS IR JAPONIJOS
SUTARTĮ DĖL PAJAMŲ Dvigubo APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ
SLĖPIMO IR VENGIMO PREVENCIJOS“ PROJEKTO IR
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ĮSTATYMO „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS IR
JAPONIJOS SUTARTIES DĖL PAJAMŲ Dvigubo APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR
MOKESČIŲ SLĖPIMO IR VENGIMO PREVENCIJOS“ PROJEKTO
(TAP-17-1831, 17-1830, 17-1829; TAIS NR. 17-12029(3), 17-12025(3), 17-12026(3))**

2017-12-05 Nr.NV-3091

Vilnius

Įvertinę Vyriausybės nutarimo, Prezidento dekreto ir Įstatymo projektų, susijusių su 2017 m. liepos 13 d. Vilniuje pasirašytos Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Japonijos sutarties dėl pajamų dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo ir vengimo prevencijos ratifikavimu, atitiktį įstatymams bei teisės technikos reikalavimams, pastabų ir pasiūlymų neturime.

Teisės grupės patarėjas

Darius Vilimas